

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník IV. - Číslo 1—2

V Zlatci 14. ledna 1949

Cena 4 Kčs

Práce nejvyšší ctí

Nenávratně mizí doba, kdy lidská práce byla považována za nutné zlo, těžké břímě nebo „trest boží“. Přestáváme rozlišovat práci „horší“ a „lepší“. Dělníci rukou i ducha jsou postaveni na stejnou úroveň a jejich práci hodnotíme podle poměru k ní a podle jejich výsledků. Práce se slává stále více otázkou cti, hrđinství a slávy podle známé zásady, obsažené v ústavě Sovětského svazu.

Tento zlom v nazírání na práci, která je předpokladem existence lidské společnosti a hybnou pákou jejího vývoje, nenastal náraz ani nenastal dávno a daleko ne všude. Je přímým výsledkem aplikace marxistického učení v práci socialistické společnosti SSSR a dnes i zemí lidová demokracie, spájících k socialismu.

Je pochopitelné, že k tomuto negativnímu názoru na práci opravnovala skutečnost, že práce nesloužila tomu, kdo pracoval, ale vykořisťovatelům a otrokárům — v dnešní době buržoazii a kapitalistům na západě. Okamžikem, kdy veškeré hlavní výrobní prostředky u nás se staly majetkem celého národa, kdy možnost vykořisťování člověka člověkem je takřka vyloučena a kdy plody a výsledky práce se obrací ve prospěch všech pracujících — mění se i nazírání na práci.

Jestliže dnes však máme řadu lidí, kteří nechlejí nebo snad nemohou pochopit tuto zásadní změnu a z ní vyplývající důsledky. Jejich mysl se nemůže odpoutat od forem soukromého vlastnictví a uznat převahu forem vlastnictví společného, socialistického a komunistického. Nemohou nebo nechlejí pochopit, že jejich práce na společném díle vrací se ve svých důsledcích opět jim — ale zmožná soběna práci těch, kteří s nimi spolupracují.

I ty největší pochybovače a nevěřece přesvědčí však výsledky tohoto nového poměru k práci, který vytváří cestu k novému společenskému řádu — socialismu. Pětiletý plán, který jsme zahájili 1. ledna t. r. a který přetvoříme v čin, se stane nezvratným důkazem o tom, že toto nazírání je správné a tím postaví osvobozenou práci na místo nejvyšší.

jar.

Píseň práce

O zářní písní vznesená
o práci, která vrozená
Národům lidstvu jest:
vše, čeho člověk užívá,
z šlechetné práce vyplývá.
Buď práci čest! Buď práci čest!

Ta práce, malá pokroku,
a s ní armáda otroků
jde hájit svojí čest!

Zásada naše na světě
po šťastném boji rozkveté
Buď práci čest! Buď práci čest!

Splněním pětiletky položíme základní kameny k budování socialistického řádu

President republiky Klement Gottwald promluvil na Nový rok ve 12 hodin do československého rozhlasu

„Draží spoluobčané, dovolte mně, abych vám všem na prahu nového roku přál mnoho štěstí a úspěchů ve vašem životě, a hlavně v práci, která nás čeká v nastávajícím roce.

Chťe bych při této příležitosti zdůraznil, že ještě nikdy při vstupu do nového roku jsme nestáli před tak nadějnými výhledy do budoucna jako nyní. Můžeme-li dnes vyjádřit toto přesvědčení, tak jedině proto, že uplynulý rok vytvořil podmínky nutné pro zdárný postup vpřed. Myslím proto, že bude správné, abychom se ohlédli zpět a zhodnotili ty vpravdě historické události, na něž rok 1948 byl tak bohatý.

Ano, rok 1948 a události, k nimž došlo v únoru a po něm, zůstane mezníkem v dějinách našeho státu a našich národů. V únorových dnech vystoupil náš pracující lid

měst i venkova ve svorné jednotě, aby obránil své revoluční vymoženosti, aby ochránil zajištěnou a nezávislou budoucnost svého nového státu proti rozvrátčickým pokusům vlastizrádné reakce. Náš lid rozdřel tyto pokusy, znemožnil opakování neblahého roku 1920 a restauraci kapitalismu v naší zemi, a tím zabezpečil nezávislost republiky a její klidný vývoj k socialistické budoucnosti.

Když jsem před rokem promlouval k vám, draží přátelé, poukázal jsem na ty reakční živly, které rozvracely Národní frontu, které se vetřely do našeho politického života a pracovaly proti programu vlády, proti lidu a pro rozvrat. Byli to ti reakčníci, kteří v těžké situaci, vyvolané katastrofální n suchem a neúrodou roku 1947 zneužívali neštěstí, které postihlo naši zemi, podporo-

vali hospodářský rozvrat, prováděli sabotáž hospodářských a vládních prací, řídíce se zlotřilým heslem: čim huře pro lid, tím lépe pro ně, pro reakci a její protistátní a protilidové plány a cíle.

Náš statečný lid svým historickým únorovým vítězstvím odvalil těžký balvan se své cesty k lepšímu, socialistickému zítřku. Blahodárné důsledky tohoto vítězství se velmi záhy projeví v celém našem veřejném životě. Nová vláda obrozené Národní fronty rychle dokonala to, co pro zuřivý odpor reakčních činitelů bylo nemožné. Na předním místě nutno uvést další znárodnění v průmyslu, velkoobchodě a zahraničním obchodě, jak žádal sjezd závodních rad 22. února 1948. Tím byl nejen dále značně posílen veřejný socialistický sektor v našem národním hospodářství, ale zasažena také další citelná rána reakci, které byla zúžena hospodářská základna a tím živná půda jejich úkladů proti základům našeho lidově demokratického zřízení. Z ostatních významných opatření dovolte, abych vzpomněl alespoň rychlého dokončení pozemkové reformy a uzákonění národního pojištění. Splnění vládního programu bylo pak korunováno přijetím naší nové, lidově demokratické ústavy, ústavy 9. května, která v souladě s vůlí a zájmy našeho lidu zakotvila všechny základní vymoženosti naší národní a demokratické revoluce. Jaké vítězství slavil tím náš lid, uvědomíme si pouze tehdy, připomeneme-li si, jaké překážky kladli exponenti reakce právě při projednávání ústavy v Ustavodárném národním shromáždění, kde odhalili svou reakční protilidovou tvář.

V bilanci uplynulého roku vynikající místo přísluší 30. květnu, kdy lid svým jednomyslným hlasováním za jednotnou kandidátku Národní fronty stvrdil a dále upevnil svou jednotu a únorové vítězství. 30. květnových voleb vyšlo nové, skutečně lidové Národní shromáždění, které přestalo být jednou provždy baštou reakce a které nyní ve spolupráci s vládou řeší všechny problémy, které stojí na pořadu dne při plnění našeho budovatelského programu.

Dokončili jsme dvouletý plán a můžeme s uspokojením říci, že se plně osvědčil. Do konce listopadu byly splněny úkoly dvouletého plánu v průmyslu, vyjmaje průmysl výživy, na 101,3%. Dá se očekávat podle průběhu v prosinci, že tento výsledek zůstane i v celkovém splnění dvouletého plánu nezměněn. V posledním čtvrtletí 1948 jsme tak dosáhli přibližně 110% předválečné výše výroby z roku 1937, jak předpokládal plán.

Velikost této skutečnosti pochopíme, řekneme-li, že jsme za tři a půl roku po skončení války dosáhli takového stupně průmyslové výroby, jakého kapitalistický řád v předválečné republice nikdy nedosáhl. Přitom tendence naší výroby je trvale vzestupná, neohrožovaná krizemi a zabezpečující rozvoj našeho hospodářství. V tomto směru je zvláště důležité, že své úkoly velkou měrou splnil těžký průmysl, mající základní význam pro úkoly naší první pětiletky.

To jsou velké úspěchy našeho plánování, které potvrzují, že jdeme po správné cestě. Za to patří dík všem našim dělníkům, technikům, úředníkům a ředitelům našeho průmyslu, kteří se osplnění a překonání plánu zasloužili.

Neméně zdatně splnila úkoly i naše doprava, která ve dvouletce nejen dosáhla plánovaného výkonu, nýbrž jej i předstihla a tak překročila výkony z r. 1937. Uvádím tu zejména přepravu dodávek obilí ze Sovětského svazu a jiné velké nárazové úkoly v r. 1948, které jen zvýšenou pohotovostí a úsilím dopravních zaměstnanců byly zvládnuty. I našim dopravním a poštovním zaměstnancům patří dík za obětavé plnění da-

ných úkolů.

Jedním z nejslabších článků plánu bylo stavebnictví, kde až do února 1948 vládli soukromí kapitalisté, kteří plnění plánu sabotovali. Převzali jsme od nich stavebnictví v rozvráceném stavu. Bylo prvním úkolem vnést sem co nejrychleji dobrou organizaci. Přes tyto potíže se nám podařilo do jisté míry zlepšit v r. 1948 plnění plánu, i když s ním ještě zdaleka nemůžeme být spokojeni.

S velkými obavami jsme vzhlíželi k následkům sucha, které nás postihlo v r. 1947. Bylo nebezpečí, že zejména na jaře 1948 se projeví neblaze ve výživě celého národa. Tato situace nás postavila před naléhavý úkol zabezpečit výživu národa stůj co stůj. Jestliže jsme zdolali tento úkol úspěšně, děkujeme za to v první řadě velkorysé pomoci našeho velkého spojence, Sovětského svazu. V překonání nebezpečí patří také zaslouha našeho plánu, které splněním umožnily nákup potravin z zahraničí.

Rok 1948 byl již pro zemědělství příznivější. V tomto roce se podařilo na osadu podle plánu vyvézt brambory, kde nedostatek sadby způsobil nesplnění plánu. Přešeteine je zvyšování počtu dobytka, i když zde ještě nedosahujeme plánovaných čísel. Celkem úspěšně probíhá výkup chlebového obilí, stejně jako výkup hovězího dobytka. Pozadu zůstal výkup mléka, vajec a vepřů, kde budou muset naši zemědělci dohánět zameškané.

Pomáháme zemědělcům v jejich namáhavé práci zvyšováním mechanizace zemědělství. Plán mechanizace byl během dvouletého plánu plněn dobře. Dalším pokračováním v mechanizaci v první pětiletce chceme zemědělcům pomoci i ještě větší míře. Tím jim zároveň umožníme lépe soustředit síly na splnění úkolu, zvýšit živočišnou výrobu. Dalším prostředkem k dosažení tohoto cíle je zakládání velkovýkrmnů vepřů.

Zabezpečením výroby zemědělské zajistíme i náš průmysl výživy, který ve dvouletce trpěl nedostatkem domácích surovin a nespínil proto plán tak, jak jsme předpokládali. S důvěrou očekáváme, že v příštím roce naše zemědělství daleko podstatněji měrou zabezpečí výživu národa. Oceňujeme zásluhu těch drobných a středních rolníků, kteří plní osevní plán a kteří řádně odevzdávají předepsané dodávky. Jim rovněž patří dík nás všech.

Úspěšné splnění plánu v průmyslu a dopravě umožnilo udílet počáteční vzestup

životní úrovně obyvatelstva a nadto ještě uskutečnit tak obrovské dílo, jako je národní pojištění, které sociálně zabezpečilo 95% příslušníků našich národů.

Můžeme tedy se zadostiučiněním říci, že jsme dvouletku úspěšně zakončili a zejména v jejím závěru vytvořili dobré předpoklady pro zahájení pětiletky.

Vážený spoluobčan! Bilance r. 1948 naplňuje pocitem radosti a sebevědomí každého Čecha a Slovaka. Mnohé jsme vykonali, ale ještě větší úkoly nás čekají v nastávajícím roce. Všechny přípravy k zahájení pětiletky byly učiněny a pondělkem počínaje vysoukáme si rukávy, abychom cifry plánu a programů proměnili v požehnané plody tvořivé lidské práce na všech úsecích — v závodech, na polích, v úřadech, školách a institucích. Splněním pětiletky položíme základní kameny k budování socialistického řádu u nás.

Stojíce na prahu prvního roku pětiletky, musíme si uvědomit, že jedině svornou spoluprací všech pokrokových sil národa v čele s dělnickou třídou, rozvinutím iniciativy širokých mas pracujících a odstraněním všech škůdců z našeho hospodářství co nejrychleji dosáhneme lepší budoucnosti a zvítězíme v boji o splnění pětiletého plánu. Nový rok přinese další upevnění našeho lidově demokratického řádu, spějícího k socialismu. Současně s plněním pětiletky zahájí činnost krajské národní výbory. Brzy dojde k uskutečnění zlidovění našeho soudnictví a k postupnému přetvoření celého našeho právního řádu v duchu důsledné lidové demokracie.

Vstupujeme do nového roku naplnění vírou a nezdolnou jistotou v úspěch našeho velkého díla. Tato víra a jistota má hluboké kořeny. Ona vyvěrá z důvěry v mohutné tvořivé nadání a pracovní nadšení pracujících lidí naší země. Ona též v neposlédní řadě vyrůstá z vědomí, že je s námi mocný a nepřemožitelný Sovětský svaz, jenž znovu a znovu dokumentuje svou věrnost a přátelství k nám, k našim národům a k našemu státu. Ve věčném přátelství, spolenectví a stále se prohlubující spolupráci s ním a ve spolenectví s ostatními lidově demokratickými státy zajistíme naší zemi mír a bezpečnost, kterou potřebuje k provádění svých budovatelských plánů.

To všechno, drazí přátelé, jsou zdroje, z nichž budeme čerpat přesvědčení ve zdar naší věci a posilu v našem snažení, jímž bude naplněn celý nastávající rok — jiti vpřed na cestě k socialismu.

Zlepšené dávky porařin v lednu pro děti i dospělé

Před začátkem každého zásobovacího období uveřejňována je v denních listech zpráva o tom, jaký bude přiděl na příští měsíc. Zlepšené zásobování lidu projevuje se od jednoho období ke druhému. Když se od našich žen ke konci prosince o tom, čtyři naše ženy ke konci prosince o tom, že jaký bude přiděl lednový, jistě si řekly, že nadílka v zlepšeném zásobování přichází sice až po vánocích, ale není proto méně vítanou. Je to opravdu podstatné zlepšení, které se dostává zejména dětem a také všem pracujícím a všemu obyvatelstvu. V lednu budou vydávány pro děti zvláštní dávky suchary, mléčná výživa Nestlé a dobré piskotové pečivo z cukru, vajec a mouky. Přiděly jsou odstupňovány podle stáří tak, aby to bylo pro dětskou výživu nejvhodnější. Velmi podstatné kvalitativní zlepšení projevuje se v přidělu jednotlivých druhů tuků. V lednu dostaneme více másla, ale i sádla pro děti a dospělé, při čemž úhrnná dávka tuků zůstává nezměněna. Děti od 6 do 12 let dostanou místo dřívějších 350 g másla 650 g, což znamená zlepšení téměř o 100%. Dospělí, kteří mají listky s mod-

rým tiskem, dostanou místo 80 g másla 280 g, což je zlepšení o 350%. Všem spotřebitelům nad 6 let se vydává 160 g sádla. Také dávka neokoládových cukrovinek se zvyšuje z 80 g na 100 g, což jest zvýšení o 25%. V lednovém zásobování uplatňují se prakticky zejména dva činitelé: úspěšné splnění dvouletky a pomoc Sovětského svazu. Prosincové vánoční balíky a nyní lednové zlepšení zásobování, zejména v hodnotných tucích a dětské výživě, přibližuje nás pomalu, ale jistě k předválečnému standardu, ba v mnohém překračujeme předválečný standard. V dělnické rodině s více dětmi neměli na to, aby si koupili takové kvantum másla, jaké si mohou opatřit na přiděl dnes. Zvýšení přidělu přírodních hodnotných tuků má velký význam právě v zimních měsících, kdy naše strava je chudá na vitaminy, které přispívají k preventivní ochraně před nejrůznějšími chorobami. Lednové zvýšení je nejlepším dokladem, že životní standard u nás stoupá a výživa lidu se podstatně zlepšuje.

POLITICKÝ SMYSL PĚTILETKY

V letech 1928 až 1932, kdy se v Sovětském svazu již projevil následky stalinských pětiletých, docházelo u nás k nehlubší hospodářské krizi, která vyřadila miliony pracujících z práce a snížila jejich existenci na úroveň žebráků. Již v této době mohlo naše dělnictvo čerpat názorné poučení o tom, jaký je rozdíl mezi hospodářstvím socialistickým v Sovětském svazu a co jim přináší kapitalistický režim v republice, ostražitě hlídaný nejhrubší státní mocí proti všem, kteří by se chtěli pokusit o jeho zvrát.

Bylo to vskutku velké a citelné poučení pro každého, jehož existence byla nějak závislá na kořistnickém řádu tehdejší doby. Příklad, který podával Sovětský svaz nejen nám, ale všemu ostatnímu světu, vybízel k napodobení, neboť nemohlo být pochybností o tom, že jen socialistický způsob hospodaření může zabránit hospodářským a sociálním otřesům a hromadnému ozebračení pracujících vrstev.

Dnes, kdy vstupujeme do první pětiletky a zkoumáme výsledky naší dvouletky, zamýšlíme se i nad politickým smyslem tohoto velkého revolučního převratu v našem veřejném životě. Socialistické soutěžení, které se stalo vlastním základem naší dvouletky i pětiletky, má pevnou oporu v uvědomění našeho dělnictva jež na troskách kapitalistického řádu si buduje nový a lepší svět, který vzejde ze společné práce všech a pro všechny. Jsme si vědomi i toho, že tento společný zápas o nový hospodářský řád může úspěšně vyhrát jen tehdy, když mezi námi nebude nikoho, který by se chtěl sta-

vět tomuto novému vývoji na odpor. Bylo by to počínání právě tak pošetilé, jako marné, protože dnes už není u nás žádná síla ani moc, která by důslednému uskutečnění všech změn našeho politického a hospodářského života mohla zabránit.

Dnešní vývoj událostí také nikomu nedovoluje, aby stál na rozcestí a spekulativně vyčkával, jak to dopadne. Každý si musí uvědomit, že naše rozhodnutí již padlo a že jsme svou cestu nastoupili. Odpoutali jsme se od starých soukromokapitalistických řádů a jeho zbytky všude energicky potíráme, neboť v tom, za čím jdeme a co chceme svou pětiletkou uskutečnit, nen, a nemůže být slabostí ani kompromisem.

Svou pětiletkou představujeme i socialistickou laboratoř v samém srdci Evropy. Uvědomujeme si že oči západního, kapitalistického světa jsou na nás upřeny v žádostivé touze, aby se nám naše dílo nepodařilo a aby se mohlo ukazovat na chyby a nedostatky marx-leninské teorie politické i hospodářské. Toto vědomí nás musí posilovat, neboť pod stejným mezinárodním tlakem se budovaly pětiletky v Sovětském svazu a jejich úspěšný průběh krok za krokem lámal výsady a předsudky, jak je vytvářel kapitalismus ve svém odporu proti socialismu. Právě proto, že jsme geograficky téměř v samém středu starého kapitalistického světa, nesmíme zanedbat nic z toho, co i od nás jednou bude vycházet jako příklad. Takový je politický smysl naší pětiletky a my věříme, že v tomto znamení také zvítězíme!

Volné zboží a nové ceny

Krátce po nástupu do pětiletého hospodářského plánu došlo u nás ke dvěma významným hospodářským událostem. Především to byl první státní rozpočet v období pětiletky, který předložil dne 5. ledna ministr financí Národnímu shromáždění a doprovodil jej velmi zvrubným výkladem o naší hospodářské situaci a všech otázkách, které s tím souvisejí. Den nato se octla na volném trhu řada druhů zboží, které náleží k důležitým životním potřebám a jež bylo dosud možno dostati výhradně na body nebo poukazy. Zájem spotřebitelů soustředil se především na zboží textilní, kde docházelo již od prvního dne k velmi živé poptávce i k nákupu.

Po úspěšném pokusu s vánočními balíčky byl podniknut tedy další krok k pozvolnému uvolňování trhu zboží. Zijeme ovšem stále ještě v době poválečné, kdy zásoby zboží nejen u nás, ale i v jiných státech nebyly dosud doplněny do takové míry, aby mohlo být uvolněno zboží všechno, a to bez jakýchkoli cenových opatření. Až dosud udržoval se ještě v řadě druhů zboží vedle normálního trhu trh černý. Zejména tomu bylo tak u textilu, kde nahromaděné zásoby zboží předválečného i poválečného v rukou spekulantů devalvovaly, aby se na černém trhu zásobovaly vrstvy kapitálově silné, zatím co normální spotřebitel byl odkázán pouze na trh předlovy, který však byl odlivem zboží na pokoutní trh značně ochuzován. Nynější částečné uvolnění trhu znamená nástup k likvidaci černého trhu právě u oněch druhů zboží, kde spekulace mohla shrabovat největší zisky. Za nynější cenové úrovně, jak byla stanovena pro zboží na volném trhu, se sotva vyplatí toto zboží spekulativně vykupovat a dále pod rukou prodávat. S tohoto hlediska musíme také posuzovat cenová opatření, která provázejí uvolnění prodeje určitých druhů zboží. Ceny na volném trhu zahrnují totiž v sobě

všeobecnou daň, která nejen posiluje finanční zdroje státu, ale zároveň reguluje spotřebu podle stavu výroby. Lze právem očekávat, že účinky této daně projeví se v našem hospodářství velmi příznivě, neboť dají státu možnost, aby investicemi, plánovanými pro období naší pětiletky, otevřel nové a další možnosti vzestupu výroby.

Uvolněním určitých druhů dosud vázaného zboží přešli jsme zároveň k zavedení systému dvojitých cen, který byl již s úspěchem přezkoušen především v Sovětském svazu, dále uplatněn i v Polsku a Maďarsku. K systému dvojitých cen dochází proto, že vedle trhu volného zůstane nadále v oboru textilní a v ostatních druhů dosud vázaného zboží zásobování přidělové na body nebo poukazy za ceny proti volnému trhu značně nižší. Toto zásobování přijde však k prospěchu výhradně pracujícím vrstvám, jež mají také největší podíl na vzestupu výroby. Pro rozpočty domácností pracujících je především důležité, že ceny potravin zůstávají naprosto nezměněny. Nákup potravin znamená jistě pro každou domácnost položku rozhodující. Pokud jde o opatřování zboží textilního, dostává se všem pracujícím i členům jejich rodin odběrných listů, na které budou moci nakupovati stejně hodnotné textilní zboží, jaké je na volném trhu, na body ze ceny značně levnější. Proti dřívějšímu stavu pak budou tentokrát mít naprostou jistotu, že požadované zboží na uvolněné body skutečně dostanou. Natolik se již naše výroba v průběhu dvouletky zvýšila, aby zaručovala plynulé zásobování na vázaném trhu. Vcelkě toho ovšem naskytá se každému pracujícím možnost, aby své potřeby v textilním zboží doplnil nákupem zboží volného. Možnost je k tomu dána zvyšováním pracovního úsilí, které při zásadě mzdy podle výkonu znamená také vzestupný výdělek. A vzestup výkonu a tím produktivity práce je opět klíčem k dal-

Krajské zřízení —

oporou na cestě k socialismu

Vkročili jsme do prvního roku pětiletky. Současně začíná působit v celé republice krajské zřízení. Krajské národní výbory konaly již schůze, ve kterých jejich členové si uvědomili odlišnou povahu jednotlivých krajů i rozsáhlou práci, k níž se musí se vším úsilím soustředit. Je hluboká spojitost mezi pětiletým plánem a krajským zřízením. Jako je dobrý plán podmínkou každé úspěšné práce, jako je pětiletka nezbytným předpokladem socialistické přestavby a výstavbou našeho hospodářství, tak je nutno změnit i celou naši administrativu.

Administrativa není už dnes výkonným orgánem vrchnosti. Je nástrojem vůle a zájmu lidu. Je pomocníkem při naší cestě k socialismu. Máme dnes zcela nové úkoly. Ty nemůžeme splnit se starým správním aparátém. K tomu je zapotřebí nové administrativy, která by odpovídala lidové demokratickému pořádku a potřebám socialismu. Dosavadní organizace veřejné správy vyrostla z poměrů podstatně odlišných, než jsou dnešní. Proto také lidová demokracie musila si vytvořit zcela nový typ veřejné správy. Ten našla v krajském zřízení.

Zlidovění veřejné správy umožní, aby se o zájmy lidu pečovalo tam, kde se jeho zájmy a potřeby rodí. Procházíme-li zprávami o ustavujících schůzích krajských národních výborů, vidíme z nich velmi zřetelně, že každý kraj má svůj svérázný profil hospodářský a sociální i kulturní, že má zcela svoje podmínky životní. Krajské zřízení bude pomáhat, aby tyto potřeby byly řešeny podle místních potřeb a domácích sil. Nejde však jen o přiblížení veřejné správy lidu. Hlavním úkolem krajského zřízení bude hájit státní zájmy, ať už jde o nový život na vsnicích, o zajištění výživy našeho obyvatelstva, ať již jde o zvýšení průmyslové výroby atd. Jestliže krajské zřízení přibližuje veřejnou správu lidem, bude prvním jeho úkolem, aby prohlubovalo myšlenku lidové demokratické správy, aby ustavičně vyrovnávalo a uvádělo v soulad zájmy a potřeby státu se zvláštními potřebami kraje.

Krajské zřízení přinese nový, bohatší život a rozvoj krajům a tím prospěje celé republice. Proto také krajské národní výbory musí pracovat pro občany lépe, než úřady staré. Krajské zřízení umožní, aby ve veřejné správě se uplatnila iniciativa zdola, iniciativa lidu. K tomu je ovšem potřebný mobilisovat a vychovávat lid, aby hledal a nacházel v místních národních výborech, okresech i v krajských národních výborech vykonavatele své vůle i socialismu. Jdeme do pětiletky. Bude potřeba, aby krajské národní výbory bděly všude, aby se tento velký plán plně zdařil. Tím, že současně začíná krajské zřízení a pětiletka, je už dán úkol krajského zřízení: pomáhat k vítězství socialismu a blahobytu všech.

šim zlepšováním naší hospodářské situace, v neposlední řadě pak i k zlepšování našeho vnitřního trhu. Tím se otvírají do budoucnosti vyhlídky na snižování cen i na trhu volném a k postupnému dalšímu uvolňování vázaného zboží. Neboť konečným cílem opatření, ke kterým jsme právě přistoupili, není dvojitý trh a dvojitá cena, nýbrž jednotné ceny a jednotný trh, a to trh úplně volný. O to se může přičiní každý z nás tím, že všechny své síly a schopnosti dá do služeb našeho pětiletého plánu, do něhož jsme vstoupili s mravním závazkem, že jej splníme co nejlépe.

Jak se projeví všeobecná daň v zemědělství

Ještě před vánočními projednalo a schválilo Národní shromáždění zákon a všeobecné daně. Je to zákon č. 283 Sb z 21. prosince 1948, zákon velmi významný proto, že usměrňuje jednak v rodu zboží a jednak spotřebu v výrobním zhotov.

Co všeobecné daně znamená další zrušení danové soustavy, nebo nahrazení dosavadní daně z obrátu, daně přepychovou, cenové vyrovnávací částky a další nepřímé daně, daně a poplatky. Je to daň nepřímá. Především předpisu všeobecné daně jsou zboží a výkony. To znamená, že daň je předepsána z výrobného zboží, tedy z hotových výrobků dále z výroby, tedy z činnosti kterou se zboží dani podléhající zhotovuje nebo vyrábí, a konečně z výkonu, jimiž se rozdílnými konkrétními výrobními činnostmi. Sazba všeobecné daně pro jednotlivé druhy zboží vyrobeného nebo dovezeného a pro výrobu a výkony určuje zvláštní sazebník (č. 285 Sb. z 24. XII. 1948). Sazebník všeobecné daně stanoví sazby daně pro jednotlivé druhy zboží a zároveň určuje poplatníka, který daň podle stanovené sazby vybere a státní pokladně odvede. Dále stanoví sazby pro jednotlivé podniky výroby a výkony. Má celkem 4 oddíly: A, B, C, D. Jednou z hlavních předností naší nové danové politiky, která nás přivádí na cestu k socialismu je, že daň není předepisována na zásadu všeobecné rovnosti, nýbrž jasně diferencuje třídní, sociální a hospodářské rozdíly při daňovém zatížení poplatníka. Proto také pro platbu všeobecné daně u zemědělců, u zemědělství a pro zemědělskou výrobu jsou stanoveny zvláštní sazby a předpisy.

Zemědělci, pokud budou platit tuto všeobecnou daň, budou ji platit paušálem podle oddílu C vydaného sazebníku o všeobecné daně. K tomu je třeba dále vědět, že se všeobecná daň vztahuje na všechny zemědělské výrobky, jako obilí, maso, mléko, vejce atd. Daň z těchto výrobků, pokud je zemědělec prodal veřejnému trhu, platí oprávněně vykupovatel, jímž jest zpravidla střední pro hospodářství zemědělskými výrobky, a to sazbou podle oddílu A sazebníku všeobecné daně (tak na př. při dodávce mléka, které zemědělec dodává mlékárně, neplatí všeobecnou daň zemědělec, nýbrž jí zaplatí mlékárna).

Zemědělec nebo ten, kdo zemědělské hospodářství provozuje a bude paušálem platit daň, zaplatí ji pouze z toho množství výrobků, nebo z té části výroby, kterou sám ve vlastním podniku pro vlastní potřebu spotřeboval a z výrobků, které po splnění předepsaných dodávek prodal na volném trhu. Placení daně paušálem je stanoveno pro všechny zemědělce s výměrou do 50 ha zemědělské půdy. Zemědělské podniky státní, komunální a národní podniky budou zdaněny podle oddílu A sazebníku. Platí však daň pouze z toho množství výrobků, které je určeno pro vlastní potřebu a spotřebu zaměstnanců podniku, dále z produktů nadkontingentních a prodávaných jinak než prostřednictvím oprávněného vykupovatele a konečně ze zboží, které slouží jako surovina k výrobě. Zemědělská výrobní družstva, která jako taková budou uznána ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem zemědělství, neplatí vůbec všeobecnou daň.

U zemědělců, jejichž výměra přesahuje 50 ha zemědělské půdy, zvyšuje se daň uvedená v oddílu C sazebníku pro hospodářství o výměře 50 ha o $\frac{1}{10}$ této sazby za každý ha nad 50 ha. — Zemědělci, jejichž výměra hospodářství nepřesahuje 20 ha zemědělské půdy, pokud v předcházejícím

hospodářském ročním období splnili výrobní plán a v předcházejícím kalendářním ročním období splnili všechny předepsané kontingenty, nebudou daň platit vůbec. Stejně jí nebudou platit ti zemědělci, jejichž výměra půdy nepřesahuje 20 ha a kteří nemohli své kontingenty splnit pro dlouho-trvající nemoc, pády dobytka, nebo živelní pohromu, jestliže tyto okolnosti uzná ONV za součinnosti místní vyživovací komise a místního sdružení JSCZ nebo JSSR. ONV může též rozhodnout, že neurčí k zdanění ty zemědělce do 20 ha, kteří kontingent jednoho nebo několika druhů překročili v neprospěch jiných druhů, kdž celková peněžní hodnota všech kontingentů byla tím docílena. Výjimka ze zdanění může být pro ty zemědělce do 20 ha, kteří své neodvedené kontingenty za rok 1948 odvedou a splní dodatečně do 1. února 1949, ovšem musí při tom splnit kontingent předepsaný za leden 1949.

U všech ostatních, kteří nesplnili kontingenty a výrobní plán a jejichž výměra nepřesahuje 20 ha zemědělské půdy, bude na základě oznámení ONV, učiněného do 1. března t. r., provedeno zdanění podle sazebníku a ti zemědělci budou vyzváni, aby do 14 dnů podali hlášení o všeobecné daně, kterou jsou pak povinni zaplatit do 7. dubna 1949.

Zemědělci, jejichž zemědělské hospodářství přesahuje 20 ha zemědělské půdy, budou v každém případě platit všeobecnou daň, a to paušálem podle zásad a sazeb stanove-

ných v oddílu C sazebníku. Jsou také povinni ohlásit vznik a zánik povinnosti platit daň, a to přímo finančnímu úřadu, ale mohou tak učinit současně s přiznáním k dani zemědělské. Dále jsou povinni do 31. ledna b. r. učinit hlášení o dani na tiskopise, jehož vzor bude vydán ministerstvem financí.

Všeobecná daň u zemědělců, pokud jsou povinni jí platit, se platí ročně, a to do 7. dubna b. r. Její platba však může být povolena ve čtvrtletních splátkách, jestliže o to zemědělec požádá ONV.

Při výpočtu paušálu všeobecné daně u zemědělce, který je povinen jí platit, je rozhodné, v jaké výrobní oblasti je zemědělské hospodářství, jaká je celková výměra všech pozemků s katastrálním výtěžkem a jejich průměrný katastrální výtěžek podle stavu k 1. lednu b. r. Vcelku je to postup, jako při výpočtu daně zemědělské. Po takto zjištěných náležitostech určí se všeobecná daň sazbou, která je vyznačena v příslušné tabulce, připojené v oddílu C sazebníku.

Jak vidíme, je všeobecná daň opatřením, které postihuje především vesnické kapitálisty, zatím co drobní zemědělci do 20 ha zemědělské půdy, plní-li řádně své povinnosti vůči celku a stojí po boku dělnické třídy, jsou od placení daně všeobecné osvobozeni. Proto je všeobecná daň spravedlivým měřítkem, které otvírá novou, šťastnější a spravedlivější cestu budoucnosti našeho zemědělství. TMZ

Důležitá opatření k zajištění řádného hospodaření na zkonfiskované zemědělské půdě

Poněvadž někteří zemědělci neplní řádně jak výrobní plány, tak i finanční závazky vůči Národnímu pozemkovému fondu a v některých případech opouštějí dokonce přidělenou usedlost, rozhodlo se ministerstvo zemědělství spolu s ministerstvem vnitra a sociální péče k provedení těchto opatření:

ONV spolu s okresním sdružením JSCZ zjistí především všechny případy většího neplnění dodávek v obilnách, mléku, vejcích a mase a zda přidělcí úmyslně, nebo hrubým zaviněním nezhorší přidělenou podstatu (na př. nadměrným odprodejem dobytka) a zda neprodávají zemědělské výrobky na černém trhu. Ve všech těchto případech provede ONV trestní řízení, nebo učiní opatření k jeho zahájení u příslušného soudu (zvláště podle zákona č. 15-1947 Sb. o stíhání černého obchodu a podobných plátech, dekretu č. 118-1945 Sb. o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona č. 274-1948 Sb., zákona č. 231-48 Sb. na ochranu lidové demokratické republiky a předpisů vydaných k jejich provedení). Po skončení trestního řízení oznámí ONV pobožce NPF uloženy trest a jeho důvody a učiní též příslušné návrhy, případně i návrh na odnětí přidělu. Pobožka NPF oznámí ONV jména přidělců — to je dalším bodem zmíněných opatření — kteří neplní své finanční závazky vůči NPF a jimž proto hrozí exekuční vymáhání těchto pohledávek. ONV provede kontrolu hospodaření těchto osob za účasti nebo prostřednictvím JSCZ a o výsledku podá zprávu pobožce NPF s případným návrhem na zákrok.

Zrušit nebo odejmout přiděl půdy může dle zmíněných opatření pouze NPF, jestliže přidělcí neplní řádně povinnosti, které jim byly uloženy zákonem, dekretem o vlast-

nictví půdy, nebo přidělovou listinou. Zjistí-li tedy orgán lidové správy, že přidělcí neplní řádně své povinnosti, učiní vhodná opatření k zajištění řádného hospodaření, případně podají návrh na zrušení nebo odnětí přidělu pobožce NPF. Přidělcí nemohou být zbaveni vlastnického práva ani národním, ani akčním výbory (pokud nejde o opatření akčních výborů, na něž se vztahuje zákon č. 213-1948 Sb. o úpravě některých poměrů na ochranu veřejných zájmů). Jiným opatřením nemůže být přidělu odňat. — Samovolné opuštění usedlosti bez svolení NPF je mařením výrobního hospodářského plánu, pročež bude považováno za sabotáž a bude stíháno podle zákona na ochranu lidové demokratické republiky. NPF může dát souhlas pouze tehdy, je-li zajištěno řádné obhospodařování usedlosti a bylo-li s ním provedeno vyúčtování.

Zemědělci, kteří se přidělu vzdali, nebo jimž bude odebrán, budou pobožkou NPF oznámeni příslušnému okres. úřadu ochrany práce, který je začlení do práce v zemědělství nebo v lesnictví. MNV oznámí příchod zeměd. osidlenců z pohraničí, kteří se přihlásili k pobytu a neprokázali se potvrzením NPF nejpozději do 3 dnů příslušnému okr. úřadu ochrany práce a pobožce NPF. TMZ

Přesídlování krajanů

Podle telegrafické zprávy velvyslanectví CSR v Nankinu přijede do Československa 38 reemigrantů. Pojedou transsibiřskou drahou přes Vladivostok. Podle zprávy čs. přesídlovací komise v Oradea je připraveno v Rumunsku k přesídlení do CSR na 18 tisíc krajanů. Přijetí transport bude vypraveno asi ve druhé polovině ledna.

RACIONALISACE

NA PRAHU ROKU 1949

Národní podnik Baťa mění svoje jméno a jmenuje se od 1. ledna „Svit“. Stejně odchází jméno Zlín a napříště je to Gottwaldov. Baťa a Zlín byly dva pojmy, které se navzájem kryly a pronikly do každé vesničky i do celého světa. Baťa byl známý nejen tím, že dělal laciné boty, ale také způsobem, jak je dělal. Prováděl bezohlednou racionalisaci, dovedl najít způsob práce, který šetřil práci, surovinou, hmotou a energií, takže výrobek byl vyroben krajně úsporně. Proti této racionalisaci v rukou Bati se právně pracující stavěli. Vedl k práci, která krajně vyčerpávala a nadto nezvěšovalo podíl pracujících na výsledku práce. Z racionalisace šli v první řadě prospěch podnikatelé. A proto stínem této racionalisace byla také těžká světová hospodářská krize, která vytvořila desítky milionů nezaměstnaných a polozaměstnaných.

Často se obracely námitky proti racionalisaci samé. Neprávem. S racionalisací je to podobně jako s technikou. Technika může být zneužívána, ale to není vinou techniky, nýbrž těch, kteří jí zneužívají. Dobrá a rozumná racionalisace je způsob organizace práce, která chce z minima námahy vytvořit maximum užítu. To je v povaze i v zájmu každého jednotlivce. Proto se snažíme zracionalisovat domácnost, abychom ušetřili hospodyně zbytečnou námahu. Proto čteme o racionalisaci vzdělání, která by dovedla plně využít síl, času, které vě-

nujeme vzdělání. Stejně je tomu s racionalisací výroby. Je zájem každého jednotlivce, aby výroba stoupala. To je také zájem národního a státního celku.

Jednou z cest ke zvýšení výroby je racionalisace, která přesně a střízlivě hledá, kde by zlevnila, usnadnila celou výrobu tak, aby všude bylo potřeba co nejméně času, energie a surovin. Záleží ovšem na tom, kdo má výrobu a tím i její racionalisaci v rukou. Má-li ji v ruce kapitalista, slouží kapitalistovi a kapitalismu. Ale racionalisace v rukou socialistické společnosti slouží pracujícím. Slouží všem, kterým výroba dává nové zboží, nové výrobky. Jako socialismus odmítá jakékoliv vykořisťování, tak přirozeně není jeho úmyslem, aby racionalisace nějak vyčerpávala pracující. Úmyslem socialismu je, aby racionalisace byla pomocníkem pružné, pohotové a výkonné výroby, aby se plně využilo všech sil pracujících, všech surovin, vši energie, kterou do naší výroby dáme. Proto se nyní racionalisace neprovádí shora, nýbrž za činné spolupráce všech pracujících. Takováto racionalisace v rukou socialismu bude ustavičně zvyšovat výrobu a zvětšovat prospěch pracujících a tím i prospěch celku.

Mizí slovo Baťa a mizí slovo Zlín. Vystupují jména „Svit“ a „Gottwaldov“. Tím je také řečeno, že racionalisace je a bude pomocníkem na naší cestě k socialismu.

Plány a lidé

Čas od času otrásají hospodářské krize až do základů kapitalistickými zeměmi. Zavírají se sta a tisíce průmyslových podniků, jejichž zaměstnanci zůstávají bez práce. Zboží je mnoho ale nikdo ho nekupuje, pracující masy žijí o hladu, chladu a v bídě. V kapitalistických zemích všichni průmysloví magnáti se starají pouze o jediné, jak nejrychleji a jak nejvíce naplnit kapsy. Starají se tudíž o své bohatství, nikoliv však o lidi, kteří se o jeho nahromadění zasloužili. Výrobní anarchie je charakteristickým rysem kapitalistického hospodářského systému.

Sovětský stát nezná krizi a otrěsu, jež jsou tak příznačné pro země kapitalistické. Je to důsledek toho, že v Sovětském svazu tvoří hospodářskou základnu státu socialistický systém hospodářství a socialistické vlastnictví výrobních prostředků. V SSSR je půda se svým přirozeným bohatstvím stejně jako průmyslové podniky, doly, lesy, banky, dopravní spoje a telekomunikační zařízení majetkem státu, t. j. majetkem všennárodním. Hospodářský život Sovětského svazu nepodléhá vyděračným choutkám a nenasycenosti finančních i průmyslových magnátů, jichž v Sovětském svazu přirozeně není, nýbrž jednotnému státnímu hospodářskému plánu, jehož účelem je — v soulase s ústavou — rozmnožit a zvýšit společné bohatství, kulturní úroveň pracujících, upevnit nezávislost SSSR a posílit jeho brannou moc.

Pod vedením své slavné Všesvazové komunistické strany (bolševiků) buduje sovětský lid komunismus. Uspokojení tohoto velkého cíle byly věnovány všechny pětileté plány, každá nová sovětská pětiletka je novým krokem na cestě ke komunismu. Během pětiletky vznikla v sovětském státu nespočetná řada nových, moderních průmyslových podniků, na venkově byly zakládány sověchozy a kolchozy, jakož i traktorová a strojní stanice. Země vítězného socialismu je výslednicí pětiletých plánů SSSR.

Pětiletky vybudovaly však nejenom nové továrny a průmyslové závody, školy a kulturní ústavy, ale vychovaly také nové sovětské lidi, v období pětiletky uskutečnil tvůrčí sovětský člověk hrainské činy práce. Díky pětiletým hospodářským plánům vyrostla v SSSR mohutná dělnická třída, byly mnohonásobně rozmnoženy technické a inženýrské kádry. Nejde však jenom o změnu početní, nýbrž i jakostní. Pětiletky vedly totiž k pronikavé revoluci v poměru lidí k práci, revoluci, která se hned v počátcích Sovětského svazu projevila pevným svazkem dělníků a rolníků.

Sovětské pětiletky, které svými vysokými úkoly odpovídaly touhám širokých vrstev pracujícího lidu, dovedly svou smělost a přitom realnosti strhnout miliony sovětských občanů k nadšeným sympatiím, projevujícím se usilovnou prací. Uskutečňováním pětiletých plánů vykovali sovětská lid vlastníma rukama nesmírnou moc Sovětského svazu, jeho nezávislost na cizině, jeho velikost a nepřemožitelnost, která se tak zřejmě projevila za druhé světové války.

V období pětiletky se zrodilo mocné stachanovské hnutí. Rok co rok se rodí v městech i na venkově nové formy socialistického soutěžení. Právě nyní svádějí sovětská lid na popud leningradského dělnictva všesvazový boj o splnění první poválečné pětiletky během čtyř let. Tisíce průmyslových podniků splnilo předčasně výrobní plán na rok 1948. Průmyslové závody v Moskvě a moskevském kraji splnily svůj roční plán již v listopadu a kromě toho daly státu z miliardy rublů příjmů z výroby nad plán.

Díky úspěšnému provádění současné pětiletky dosáhl sovětský průmysl již roku 1947 úrovně z r. 1940, nyní ji značně překročil. Stejně je tomu v produkci zemědělské. Tyto pronikavé úspěchy třeba vysvětlit tím, že hospodářské sovětské plány odpovídají zájmům sovětského lidu, tím, že spočívají na vědeckých základech,

Rok 1948 byl hoden svého jubilejního letopočtu. Nespokojil se pouze reminiscencemi na památný rok, jehož byl stým výročním, nýbrž stal se sám významným mezníkem v dějinách našeho národa a státu. Nyní, když stojíme na prahu roku nového, uvědomujeme si to jasně. A naším úkolem bude, aby rok 1949, do něhož vstupujeme, se neukázal být malým a nevýznamným ve srovnání se svým předchůdcem.

Rok 1948, který jsme právě dovršili, umožnil nám svými historickými událostmi, abychom letošním rokem vkročili do svého prvního pětiletého plánu za zcela jiných podmínek, než tomu bylo před dvěma roky při nástupu do dvouletky. Přehlédneme-li jen letným pohledem činnost vlády a Národního shromáždění od února 1948, vidíme, jak nesmírně se rozšířila a zesílila základna, na níž můžeme přistoupiti k plnění úkolů pětiletky. Řekli jsme, že svým prvním pětiletým plánem nastupujeme cestu k socialismu. Nastává tedy období vpravdě budovatelské. A všechno to, co jsme vykonali ve dvouletce, a v neposlední řadě to, co bylo naplní historických změn roku 1948, to vše nám připravilo půdu, abychom úkoly, jež nám pětiletý plán ukládá, nejen správně ocenili, ale také splnili.

Naše dvouletka znamenala pro nás první křest ohněm na přechodu k plánovanému hospodářství. Vyšli jsme z této zatěžkácké zkoušky čestně, a pokud se týká průmyslové výroby a dopravy, velmi čestně. Poznali jsme však zároveň své nedostatky a vady a chceme z nich čerpat poučení pro své další úsilí. Seznali jsme především, že konečný výsledek plánu může být silně ovlivněn, jestliže některému úseku se nepodaří splnit úkoly plánem určené v celém rozsahu. Proto právě v těch úsecích, kde se nám v dvouletce nepodařilo plán splnit, musíme nasadit nyní všechny páky, aby výsledky byly co nejlepší. Je to sektor zemědělský a obor stavební, kde musíme zdvojnásobit svoji snahu o plnění plánu.

Bude záležeti v první řadě na tom, abychom úkoly pětiletého plánu pojímali jako celek a současně se všichni jako celek do jejich plnění zapojili. Jestliže k základním předpokladům naší pětiletky patří úspěšně provedená mobilisace všech pracujících, pak třeba tento úkol pojímat i v celé jeho šíři. Nestačí jen pracovat, je nutno pracovat uvědoměle, s pevnou vůlí dosáhnout co nejlepšího výkonu. Zvýšená produktivita práce může vyrůst jen z intenzivního snažení o nejlepší a nejvyšší výkon. Je věcí pracovního soutěžení, abychom k takovým výkonům skutečně dospěli a abychom na dosažené vyšší úrovni produktivity práce také pevně setrvali.

Rok 1949 je prvním rokem naší pětiletky. Jako při každém díle začátek bývá těžký, tak ani zde se neobejdeme bez obtíží. Úkoly, které nám pětiletý plán ukládá, jsou velké a můžeme je zvládnout jen tehdy, budeme-li si od počátku vědomi jejich velikosti a závažnosti. Vstupujeme do roku 1949 s tímto vědomím i s odhodláním překonat všechny překážky, které se nám mohou postavit, pak bude náš nástup do pětiletého plánu úspěšný a stane se zároveň prvním, ale rozhodným krokem na naší cestě k socialismu.

tím, že jejich uskutečňování vede strana bolševiků, která staví zájmy lidu nad všechno ostatní.

Sovětské pětiletky, jejich velikost a úspěchy jsou vzorem pro všechny národy, které se vymanily z jarma kapitalismu a jdou novou cestou, vedoucí k socialismu.

Kteří rolníci obdrží odběrní listy

Podle nových cenových a distribučních opatření v zásobování textílem a obuví dostanou rolníci, kteří neobhospodařují více než 15 ha zemědělské půdy a splnili své výrobní a dodávkové povinnosti, rovněž jako námezdně pracující odběrní list (šatečku), na který si budou moci koupit uvedené spotřební statky.

Odběrní list dostanou rolníci, kteří:

1. splnili kontingenty obilí, brambor, masa a vajec v předcházejícím ročním období (kalendářní rok 1948) na 100%,
2. splnili v předcházejícím ročním období (1947-48) výrobní zemědělský plán na 100%,
3. splnili dílčí úkoly výrobního plánu hospodářského období 1948-49 (t. j. podzimní osevní plán, podzimní orbu).

Ve zcela mimořádných případech povolí pak okresní národní výbor vydání odběrního listu těm rolníkům, kteří neobhospodařují více než 15 ha zemědělské půdy a kteří nemohli splnit zemědělský výrobní plán a kontingenty pro dlouhotrvající nemoc, pád dobytka nebo živelní pohromu, jsou-li tyto skutečnosti skutečně příčinou nesplnění plánu a kontingentů.

Podobně může ONV povolit vydání odběrního listu tomu zemědělci, který sice kontingenty některých výrobků nesplnil, na druhé straně však některé kontingenty předal, při čemž však peněžní hodnota kontingentů všech zemědělských výrobků musí být dodržena. Na příklad rolník nemohl splnit dodávku dobytka v hodnotě 2000 Kčs, předal však kontingent obilí v hodnotě 2000 Kčs (t. j. 5 q pšenice po 400 Kčs). V takovém případě, splnil-li kontingent brambor, vajec a mléka, může dostat odběrní list. To

to přepočítání se může provést mezi všemi výrobky.

Konečně mohou dostat odběrní list rolníci, kteří splní do 1. února dodatečně zemědělský výrobní plán a kontingenty, předepsané jim v předcházejícím roce, jakož i běžný kontingent na leden 1949.

Mohou tedy rolníci, kteří z různých důvodů ještě nespĺnili kontingenty zemědělských výrobků za rok 1948, dostat spotřební list, když do 1. února své povinnosti splní, a to ve dvou formách.

Záleží nyní na nich samotných, aby tak učinili co nejdříve a aby stanovený termín nespřopásli, neboť pak by měli možnost získat odběrní list až po 1. červenci t. r. (zkrácený ovšem o body, uvolněné v I. pololetí) v případě, že splní do 1. července výrobní plán pro rok 1948-49 a dodávkové povinnosti pro první pololetí roku 1949.

Návrh na přidělení odběrních listů budou ONV podávat místní národní výbory za součinnosti mimořádných vyživovacích komisí a místních organizací JSCZ. ONV rozhodne nejdříve o přidělení odběrních listů v jasných případech (uvážených pod body 1. až 3.) a o ostatních až po společném vyjádření důvěrníka ONV nebo okresní mimořádné vyživovací komise místního národního výboru, místní mimořádné vyživovací komise o JSCZ. Důvěrníci ONV nebo okresní mimořádné vyživovací komise navštíví obce přímo, aby tam za účasti místních odpovědných činitelů přešetřili, zda je možno v případech sporných přidělit dotčným rolníkům odběrní list. V případě, že se někteří rolníci zaváží splnit kontingenty do 1. února, počká se s rozhodnutím o přidělení až do tohoto data.

Československo vyvází „zelené zlato“

Josef Linhart

Ať vyrůstá chmel na plantážích u Tichého oceánu nebo jinde na světě, a byť měl šišky sebevětší, žádný se nevyrovná chmeli nad červenou hlinou chmelnic v kraji u Zátce, Roudnice, Rakovníka a Uštěka! Tam se sklídí nejen nejvíce českého chmele, ale tam se také vypěstuje nejlepší chmel na světě, velmi hledaný pro svůj bohatý obsah lupulinu, pro svůj lesk, jemnost a pro svou speciální vůni. Proto nijak nepřekvapuje, že ze zahraničí jsou vzkazy „Koupíme jakékoli množství chmele Vašeho“. Bohužel výnosy chmelnic dalece nestačí zvýšené potřeby. I když Československo nemůže všechny požadavky uspokojit, zůstává přesto evropskou chmelářskou velmočí.

Sklidit chmel je otázkou celého národa. Je vždy zapotřebí přes 80.000 česáňů a tu musí vypomoci dobrovolní pracovní brigády a školní mládež. O našem národě je známo, že v případech nějakého ohrožení dovede napnout všechny své síly, aby nebezpečí odvrátil. Tito dobrovolní pracovníci dávají příklad jak převést do praxe slova našeho presidenta Osoboditele: „Láska je práce. Učte se pracovat. Kdo bude pracovat, bude poctivý. Nesmíte hovořit o lásce, ale pracovat za svého bližního.“ Tato dobrá vůle se projevuje i při česání chmele. Brigády a mládež zajistily i letos dobrou sklizeň chmele. Naše „zelené zlato“ bylo zachráněno jak pro domácí potřebu, tak i pro vývoz. Pro domácí potřebu se počítá s množstvím 25 až 35 tisíc lehkých centů — po 50 kg — podle sypkovitosti piva

Chmel putuje co československých pivo-

varů, kde se vaří chutné české pivo, ale jde i v ohromných žocích nejen do států evropských, ale i do Spojených států amerických, do států Jižní Ameriky, do Číny — zkrátka do celého světa. Spojené státy produkují téměř polovinu světové sklizeň chmele a vyvážejí ročně přes 100.000 lehkých centů, ale přesto mají stále zájem o 40.000 lehkých centů českých jakostrich chmelů. Žádné pivo, vařené z jiného chmele, není tak chutné, jako z chmele zateckého. Dobré, chutné pivo, které se v Čechách, odedávna vařilo, vědí za tuto vlastnost především vynikající jakosti českého chmele. Proč na český chmel možno pěti chvalozpěvy

Z letošní sklizeň chmele bylo dosud odeváno a odesláno 11.600 celních centů — po 100 kg — zateckého chmele. Loni ve stejnou dobu bylo odesláno 17.000 celních centů. Bonitování vzorků bylo již ukončeno. Československý chmel musí být totiž chráněn před soutěží známkováním a ověřovacími listinami. Celá úroda byla svezena do Zátce, kde se chmel uskládňuje, třídí a vybírá pro vývoz. Od května 1945 bylo z republiky vyvezeno chmele za 1679 milionů Kčs. Za třicet let trvání republiky přineslo chmelářství státu 6,22 miliardy Kčs v hodnotných devisách. Za to se kupují v zahraničí suroviny a potraviny.

Ke konci třeba se též zmínit, že na Zatecku a Podbořansku jsou usazeni krajané-návratilci z Volyně, kteří se věnují též pěstování chmele a docílili skvělých výsledků, neboť pěstovali chmel již na Volyni, kde byli jedinými pěstiteli „zeleného zlata“.

Sovětská socialistická kultura

Jestliže v poválečných mimořádně těžkých poměrech dosáhli sovětské lidové fronty úspěchů také na kulturní frontě, pak je to další důkaz převahy socialismu nad kapitalismem. V nynějším školním roce je na sovětských základních, středních a odborných školách 34 milionů žáků, vysoké školy mají 730.000 posluchačů, t. j. více než všechny západoevropské země dohromady. Kromě toho se zúčastní téměř 301 tisíc sovětských lidí vysokoškolských písemných kursů na dálku. Miliony dělníků, rolníků a úředníků navštěvuje nejruznější všeobecně vzdělávací a odborné kursy, technické kroužky atd. Celkem se v SSSR učí každý třetí člověk. Snaha sovětského státu podporovat vzdělání se projevila v roce 1948 — třetím roce první poválečné pětiletky — tím, že státní rozpočet pamatoval na potřeby vzdělání částkou 60 miliard rublů.

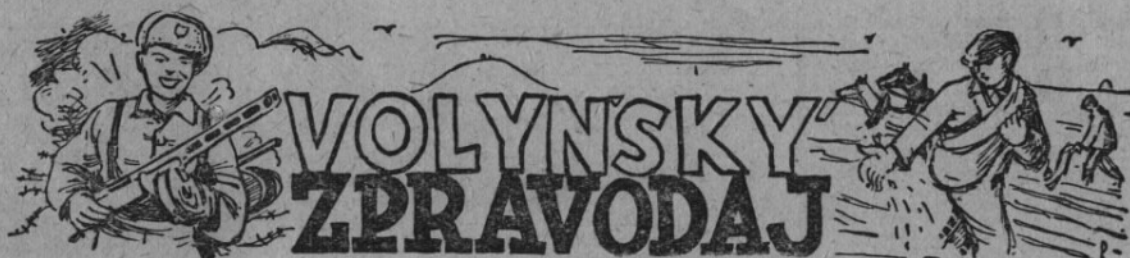
Nebude na škodu, přirovnat tento vpravdě úctyhodný obnos k částce, kterou na vzdělání povolily v r. 1948 Spojené státy. Je známo, jaké nesmírné zisky měly americké kapitalistické monopoly za války. V poválečném období je tomu podobně. Zatím však životní úroveň pracujících se v USA neustále zhoršuje, na armádu se pamatovalo nevidaným obnosem 18 miliard dolarů, na osvětu částkou — 250 milionů dolarů. To znamená, že na děla a pumy, válečné loďstvo, strategické základny a p. se uvolňuje z amerického státního rozpočtu 72krát více než na školní Američtí školští pokrokoví odborníci vyslovili názor, že na potřeby osvěty se v r. 1948 uvolnila pouhá 4% částky kterou by americká osvěta opravdu potřebovala.

Je charakteristické, jak se sovětský stát stará o učitele. Pamatuje se na odkaz velikého Lenina, který zdůrazňoval, že „učitel musí být u nás postaven tak vysoko, jak nikdy nestál, nestojí a nemůže stát v buržoasní společnosti“. Blahodárná učitelova práce se těší v sovětské zemi obecné úctě a uznání. Právě v těchto dnech uveřejnila moskevská „Pravda“ rozhodnutí prezidia Nejvyššího sovětu SSSR, jimž se veliký počet učitelů vyznamenává za dosažení práci vysokými řády a medaillemi Sovětského svazu.

Tyto skutečnosti mluví nezvratně o tom, že v dějinném zápase mezi kapitalismem a socialismem je znovu a znovu prokazována nadřazenost socialistického systému, je dokázáno, že jedině v podmínkách socialistického zřízení je možným opravdový a všestranný kulturní rozvoj. Kapitalismus je zřízení dotlivající, zmírající, neodvratně spějící k zániku a již tím je určena okolnost, že buržoasní kultura se nachází ve stavu rozkladu a úpadku. Naproti tomu je socialismus zřízením stále se rozvíjejícím a proto také socialistická kultura je na neustálém a nezadržitelném postupu.

Rok co rok se stává početnější socialistické kultury sovětského lidu bohatší. Stále více mizí rozdíly mezi městem a venkovem, mezi duševní a tělesnou prací. Každé nové vítězství na kulturní frontě přibližuje sovětský lid k jednomu z největších cílů socialismu — učinit totiž všechny pracující měšť a venkova kulturními a vzdělanými lidmi.

Odměnění nejlepších obcí v akci „Staré železo - nové stroje“ Z rozhodnutí vlády bylo odměněno 40 obcí, které dosáhly nejlepších výsledků v akci „Staré železo - nové stroje“ hodnotnými cenami. Mezi odměněnými je také obec Záhoří u Zátce, která obdržela vyoravač bramborů.

Zprávy svazu

Záloha na složené peníze v SSSR

Svaz Čechů z Volyně požádal ministerstvo soc. péče, aby všem volyňským Čechům — pokud se tak ještě nestalo — vzhledem k tomu, že na nich jsou požadovány splátky za zemědělské usedlosti, bylo poskytnuto záložné 3 Kčs za 1 rubl složený na Volyni.

Seznamovací večírek s polskými zemědělskými dělníky v Zatici

Svaz Čechů z Volyně se rozhodl uspořádati dne 30. I. 1949 pro zemědělské dělníky z Polska, kteří jsou zaměstnáni na státních statcích na Zatecku a Podbořansku, seznamovací večírek. Na programu budou hudební díla polských a slovanských skladatelů, slovanské písně a tarce, proslovy o zemědělské politice v ČSR, o vztazích polsko-československých a jiné — vše v polské řeči.

Na tento kulturní podnik zveme všechny, kdo mají upřímný zájem o prohloubení vztahů polsko-československých.

Naše krajané, kteří by se mohli vyjádřit o národní a státní spolehlivosti:

Josefa Chmeljka, nar. 1922 v Kupičově, okr. Kovel, nyní bytem Obershausen 66, Německo, — Julie Šustové, 1927, Kupičov, okr. Kovel, Obershausen 66, Německo, — Josefa Horáka, 1924, t. č. v zajetí v Něm., žádáme, aby nám to sdělili písemně nebo ústně na Svaz Čechů z Volyně.

Sociální komise SČZV na své schůzi, konané dne 4. ledna 1949, projednala došlé žádosti o soc. výpomoc a udělila ji těmto potřebným ze řad volyňských Čechů:

Naděžda Andrlíková, Zatec, Leninova 26, 1500 Kčs
 Helena Knedlíková, Brod 32, okr. Jaroměř, 500 Kčs
 Josef Capek, Mladá Boleslav, Ptácká 30, 1000 Kčs
 Vladimír Stránský, Praha-Zižkov, Koněvova, 1000 Kčs
 Josef Velich, Skelná Huť, okr. Planá, 1000 Kčs
 Antonín Zedník, Blšany, okr. Podbořany, 500 Kčs
 Vladimír Heryšer (pro sirotky), Podbořany, 1000 Kčs
 František Metel, Chodová Planá, 500 Kčs
 Anna Pěchotová, Uterý, o. Planá, 500 Kčs
 Ignác Janda, Horní Plezom, okr. Stříbro, 500 Kčs
 Alexandr Závěský, ústav slepců, Praha-Klárov, 500 Kčs.

Zadatele o sociální výpomoc upozorňujeme, že jejich podrobné žádosti musí být potvrzeny a doporučeny MNV a příslušnou odbočkou SČZV.

TŘETÍ VOLYŇSKÝ PLES V ZATICI

Svaz Čechů z Volyně pořádá dne 30. I. 1949 v obou dvoranách Střelnice v Zatici třetí ples volyňských Čechů. Tento ples bude dostaveníčkem všech našich krajanů z daleka široka a zúčastní se ho kromě vý-

znamných osobností z Prahy a představitelů místních organizací, úřadů a korporací asi 150 vzácných hostů z Polska. Bude proto také manifestací slovanské vzájemnosti a československo-polského přátelství. Náš ples bude mít proto důstojný ráz a je na všech nás, volyňských Čechích, aby se po každé straně vydařil.

Upozornění

majitelům sovětských vyznamenání
 Všechny majitele sovětských vyznamenání upozorňujeme, že sovětské velvyslanectví (Praha XIX, Pod Kaštany č. 1) provádí do 15. ledna t. r. výplatu t. zv. čestného důchodu za tato vyznamenání, a to za dobu 1945—1947. Majitelé řádu „Sláva“ obdrží důchod i za rok 1948. Majitele upozorňujeme, aby si vzali s sebou t. zv. ordénskou knížku a příslušné kupony (talony).

Upozornění — mlynářům! Upozorňujeme mlynáře ze řad volyňských Čechů, aby si neprodleně zjistili, zda jsou zapsáni v seznamu, který má vypracovati v těchto dnech Kleg pro československé mlýny a jiné složky, které budou rozhodovati, zda ten který mlýn bude vůbec mlet. Nezaznamenání v těchto seznamech může mít za následek zastavení mlýnu nebo odebrání obchodního mletí. Adresa Kleg-u je: MNO-Kleg, Praha X, Na invalidovně, pavilon C.

Budujeme sociální fond

Vyúčtování akce „Český Malin - Věrná stráž“. Do čísla 26-27 Věrné stráže ze dne 2. července 1948 byly přiloženy složenky s předtiskem „Český Malin - Věrná stráž“. Peněžní částky poukazované těmito složenkami, nebylo-li výslovně uvedeno jiné přání zasílatele, byly účtovány k dobru této akce, vyvolané odbočkou Svazu Čechů z Volyně v Šumperku a sloužící k finanční podpoře sirotků a pozůstalých po obětech z Českého Malína na Volyni. Celková částka získaná takto činí 17.808,50 Kčs a byla již poukázána koncem m. r. odbočce SČZV v Šumperku pro zmíněný účel. Všem dárcům, kteří na tuto akci přispěli, srdečně děkujeme jménem těch, jimž z těchto prostředků byla a bude poskytnuta podpora.

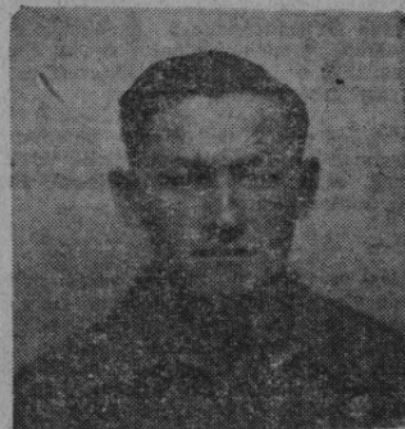
Na svatbě Vlad. Tolmana s Marií Mavrovou, konané dne 25. XII. 1948 v Pastuchovicích, bylo sebráno pp. Vondráčkem Alex. a Slávem Šimlou 1340 Kčs na sociální fond. Všem milým dárcům vzdáváme touto cestou srdečný dík jménem těch, jimž tato částka pomůže, a novomanželům přejeme to nejlepší na společné cestě.

Na svatbě Aninky Makešové s Josefem Límrou z Libědic, konané 26. XII. 1948, bylo vybráno na sociální fond 720 Kčs. — Milým dárcům vzdáváme jménem všech potřebných srdečné díky a novomanželům přejeme hodně štěstí do nového života.

Na svatbě, konané dne 9. ledna 1949 ve Větrušicích u p. Václava Malhause se sl. Libuší Zumrovou bylo vybráno na podnět pp. Ant. a Vlad. Vejvodových 1625 Kčs na soc. fond. — Vřelé díky milým dárcům a hodně štěstí manželům!

Hledáme

nar. 1924 v Kopci České, rayon Teremno na Volyni, SSSR, národnosti české, náb. římsko-katolického, povoláním zedník, který byl 17. 5. 1943 násilně odvezen na nucené práce do Německa. Byl zaměstnán jako rozvazeč uhlí u fy Oskar Krause, obchod uhlím, Königsberg (Preussen), Sattlergasse 32, odkudž také podal dne 1. 1. 1945 o sobě poslední zprávu, když blahopřál k Novému roku přibuzným v Čechách (Fr. Spála, Opocnice čp. 128, p. loco, okr. Poděbrady). Kdo by něco o jeho bydlišti, resp. dalším osudu věděl, nechtě to sdělit na adresu jeho nešťastné matky An. Sršňové, Krty čp. 14, p. Jesenice u Podbořan.

Marie Poláčková, Žim 32, pp. Rehlovice, okr. Litoměřice, hledá Marii Klapkovou, poselně bydlící v Miroutině na Volyni.

Malý oznámovatel

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 8. ledna 1949 uzavřela sňatek zaměstnankyně Svazu Čechů z Volyně Ella Staňková s Jiřím Částkem. — Svaz Čechů z Volyně spolu s redakcí a administrací Věrné stráže blahopřejí k tomuto sňatku a přejí novomanželům na nové cestě hodně štěstí a splnění všech tužeb a očekávání.

Blahopřání. Josefa Bajborové a Františku Holému, kteří uzavřeli sňatek 26. 12. 48, srdečně blahopřejeme. Chudobovi.

Poděkování. Děkujeme všem, kteří svou účastí projevili poslední poctu našemu drahému, milovanému manželovi a otci, panu Josefu Prýmkovi. Zvláště děkujeme kraji sekret. ČSOL, odbočce ČSOL Židlochovice, vojenskému út. brněnské posádky (hubu), místním volyňským Čechům, MNV, míst. org. KSC, OV, SCM, ONV. Náš dík patří za proctité projevny nad hrobem a všem, kdož květinovými dary a projevy soustrastí snažili se zmírniti náš nesmírný bol a žal. — Anastazie Prýmková manželka, Věra Prýmková, dcera.

Pětiletkou k novému životu na vesnici

Která žena chce nést s námi příjemné i nepříjemné a převzít část mých domácích prací, prosím, necht' se přihlásit na adresu: Marie Lešnerová, Teplice lázně, ul. Sv. Václava 4.

Irena Schneidwindová a Vladimír Sál oznámují, že budou oddáni v sobotu dne 15. ledna 1949 o 14.30 hodině ve svatební síni Staroměstské radnice v Praze.

Volynčaku k 2 mal. děvč. s vařením přijme ihned půl dne zaměstn. matka Vděčnost a nejl. odměna. Nab.: M. Hájková, Praha XII, Šmilovského 4.

Výzva

Mezi reemigranty, kteří se vrátili z Volyně do vlasti, je ještě mnoho těch, kteří se v Čechách narodili a se svými rodiči odjeli do ciziny. Po dlouhých letech pobytu v cizině vrátili se nyní do země, z níž odešli a která nikdy nepřestala být jejich touhou.

Tito lidé by zajisté měli mnoho co říci o svém životě plném práce a starostí a velmi bohatém na zkušenosti.

Je jasné, že kdyby se podařilo sestavit almanach, který by obsahoval fotografie těchto našich starých lidí, jejich vzpomínky a vyprávění, že bychom tím získali velmi cennou a historicky důležitou knihu, po které by ochotně sáhl nejen každý volyňský Čech, ale vůbec každý, kdo má jakýsi vztah k Volyňským.

Vedení snahou podobnou knihu sestavit, vyzýváme naše staré krajany, kteří se v Čechách před lety narodili a sem se znovu vrátili, aby nám na adresu, která je uvedena níže, zaslali svoji nejnovější fotografii a mohou-li, sami napsali, nebo si dali někým napsat, kdy a kde se narodili, kdy odcestovali na Volyn, kde se tam osídlili a k tomu připojili ještě některé zajímavosti ze svého života.

Nikoho nechat neodstraší obava, že to napsat nedovede. Každý dopis, který obdržíme, bude velmi vítán a zpracován tak, aby mohl být použit pro zamýšlenou knihu.

Prosíme, aby nám byl tentýž materiál zaslán i o těch, kteří se sice do vlasti ještě vrátili, ale již zde odešli na věčnost.

Věříme, že tato naše výzva se setká s náležitým pochopením a že brzy se nám začnou hrnouti dopisy, za něž Vám již nyní děkujeme.

Dopisy adresujte: Odbočka Svazu Čechů z Volyně Podbořany (pro Almanach).

Bráza, nakladatelství českých zemědělců, Praha II, Opletalova 3, vydalo ve sbírce Zemědělské aktuality, jako sv. 37, spis JUDr. Z. Zemana Národní pojištění a zemědělci. Obsah brožury je rozdělen na přehlednou část o podstatě pojištění vůbec, pak na stručně vyličený dosavadního sociálního pojištění v naší zemi. Vlastní obsah tvoří výklad o pojištění úrazovým, dýchacím a nemocenským. Cena brožury v rozsahu 100 str. Kčs 15.

Vstupujeme do prvních pracovních dnů naší pětiletky. Náš zemědělec se může však pochlubit, že jeho nástup do pětiletky byl uskutečněn už na podzim a v zimě minulého roku, zejména v Gottwaldově týdnu, kdy se rozvinulo všude velké pracovní úsilí při orbě a osevu. Rok 1948 byl celý poznamenán horečnatým budovatelským úsilím, jež se u zemědělců projevilo nejvíce před 28. říjnem m. r. při dlouhodobém výkupu obilovin.

Stejně a ještě větší pracovní úsilí bude musit vynaložit náš zemědělec v prvním roce pětiletky. Hlavním úkolem zemědělství v pětiletém plánu je zhospodárnění a zintenzivnění výroby co nejvíce zabezpečit hodnotnější výživu obyvatelstva. Musí se to uskutečnit především zintenzivněním živočišné výroby. Jak řekl pan prezident Gottwald: „Zlepšení zásobování, zejména potravinami, dobrý start do pětiletky — to je mor na reakci!“

Nejdůležitější zde bude správné provedení rozpisů kontingentů. Zde se musíme pevně a nesmlouvavě držet směrnic, jež nám prezident Gottwald vtyčil a dbát toho, aby nejvíce dávali ti velcí. Musíme se postarat, aby bohatí sedláci a statkáři byli vytlačováni z rozhodujících míst ve vsi, zejména ze strojních družstev.

Úkoly, jež na zemědělce pětiletka klade, nejsou jistě malé, ale rozhodně nejsou nespílitelné.

V rostlinné produkci stanoví pětiletka zvýšení produkce pšenice ze 14,3 milionů q (v roce 1948) na 15,5 mil. q v roce 1953. Produkce žita bude snížena na 10 milionů q. Výroba brambor se zvyšuje ze 79 mil. q na 97 mil. q. U cukrovky se její zvýšení: ze 47 mil. q na 55 mil. q, u pčic: z 59 mil. q na 65 mil. q.

V živočišné výrobě se projeví pětiletka těmito čísly: celkový stav skotu bude zvýšen z 3.987.000 kusů na 4.400.000 kusů, stav krav se zvýší z 2.100.000 na 2.350.000 kusů, počet vepřů bude zvýšen z 3.500.000 kusů na 4.050.000 kusů, počet prasnic ze 415.000 kusů na 500.000 kusů. Pětiletka pamatuje i na pronikavě zvýšení počtu slepic: z 10 milionů na 18.500.000. Celkový vzestup zemědělské výroby: produkce hovězího masa bude zvýšena z 241.000 tun na 365.000 tun.

Ve výrobě mléka stanoví pětiletka zvýšení z 21.715.000 hl na 47.000.000 hl. Produkce vajec stoupne z 920 mil. kusů na 2 miliardy kusů v roce 1953. Hodnota živočišné výroby dostoupí koncem pětiletky 49,8 miliard Kčs proti 26,8 miliard Kčs v roce 1948.

V pětiletce je pamatováno i na řadu dalších úkolů: na stavební investice, na výsadbu stromů, výrobu umělých hnojiv a hlavně na mechanizaci naší vesnice: v roce 1953 budou zmechanisovány všechny obce

proti 44% obcí v roce 1948 a 1% obcí v roce 1945. — I na naši kulturu pětiletka pamatuje: na příklad počet putovních kin MZ bude zdvojnásoben z 20 na 40 a rovněž i počet souborů Vesnického divadla bude rozšířen.

Celá zemědělská výroba bude stupňována tak, že její hruba hodnota v roce 1953 dosáhne 105 miliard Kčs proti 90,5 miliard Kčs za původního plánu výroby na rok 1948, t. j. o 16% více a proti 76,3 miliardy Kčs za sníženého plánu výroby na rok 1948, t. j. asi o 37% více.

Zatím co dvouletý plán byl v podstatě plánem dílčím, jehož cílem bylo toliko obnovení dosavadní sklady hospodářské, je pětiletý plán plánem rozvoje CSR. Hlavním jeho obsahem a cílem je výstavba a přestavba československého hospodářství za účelem dosažení dalšího podstatného zvýšení životní úrovně všech pracujících vrstev měst i vesnic a upevnění svazku pracujících měst a venkova.

Nepochybujeme, že naši zemědělci, kteří se vyznamenali a nabývali zkušenosti v chlumcko-nitranském hnutí, přimknou se k pětiletce se stejným budovatelským odhodláním jako naši dělníci a že sami budou hledat nové, lepší a úspornější výrobní formy, vycházející ze známého Kampelíkova hesla: „Co jednomu nemožno, to všem dohromady snadno!“ a opírající se o dobré příklady ve státním a veřejném sektoru. TMZ

Polští dělníci u nás

Do naší vlasti přijelo na deset tisíc polských zemědělských dělníků, kteří vyprávějí našemu zemědělství. Je to většinou mládež ve věku od 17 do 24 let — chlapci a děvčata a jsou umístěni na státních stanicích. Při styku s nimi budme jim ve všem nápomocni. Ve smlouvě mají, že se jim budou pořádat dvakrát týdně přednášky o našem vyspělém zemědělství. Věříme, že se jim v těchto věcech ujmou místní skupiny SCM a JSCZ a že jim poznání naší vlasti umožní. Kdybyste se s nimi někde sešli a slyšeli nějakou stížnost, snažte se u místních organizací JSCZ o nápravu. Všude ochotně jim udělejte tlumočnicka. Jde o získání těchto mladých lidí pro věčné přátelství obou národů. Nám to nesmí být lhostejné, co si o nás budou vyprávět po návratu do Polska. Všichni máme v dobré paměti jak pochybná byla předválečná politika a nakonec z toho těžili Němci. Budou-li si přát nějaké vysvětlení s velkou ochotou jim vyjdete vstříc. Taktéž jejich stesky a bolesti jim tlumočte u místních lidových orgánů, aby se sjednala náprava. Přijeli k nám se učit, poznat nás a pomoci nám — nesmějí být zklamáni. VI. Libovický.

Jaké konkrétní úkoly čekají našeho zemědělce v prvním měsíci pětiletky

Pro řádného hospodáře nikdy nebyl měsíc leden úplným odpočinkem. A zvláště ne dnes, kdy musíme pracovat přesně v duchu hospodářského plánu, abychom zvládli nejen hlavní úkoly, ale abychom si připravili poctivou náplň pro řadu významných dílčích povinností. Tak je především třeba dokončit s největším urychlením — pokud nám to ovšem počasí dovolí — těch několik zbývajících procent orby (orba byla v celé republice splněna jen na 95%). To platí i pro pozemky, na něž zatím nemáme dostatek chlévské mrvy. Stačí, když ji rozdělíme až na jaře a pak mělko dostaneme do kypré půdy, obvykle vhodnější nářadím, než jsou pluhu. Naproti tomu hledíme dokončit chlévské hnojení a jeho zaorávku během měkké zimy, i když tyto práce nebudou vždy možno tak pečlivě vykonat, jak bychom si přáli.

Druhým důležitým úkolem pro měsíc leden bude upravit hnojiště vyvázkou přebytečné mrvy na okraje těch polí, kam mají přijít plodiny, vyžadující chlévské hnojení. Protože se chlévské mrvy povšechně nedostává, zakládáme v zimě komposty, jimiž můžeme do značné míry nahradit chlévské hnojení, zvláště když do nich přijde hojnost ústrojných odpadních hmot všeho druhu a tekuté chlévské odpady. Měkká zima je vhodná též k rozvážení močůvky nebo hnojivky k příštím plodinám, které toto dusíkaté hnojení snesou. Na zamrzlou půdu se nesmí močůvka vyvážet, neboť je to spojeno se značnými ztrátami na dusíkatých živinách. V takovém případě je nejlépe vyvážet přebytečnou močůvku nebo hnojivku na komposty s vyhloubenými otvory až do měkké vrstvy, aby se hnojivá tekutina mohla rychle vsáknout do kompostu. Močůvku v dobrých jímkách chraňme před zředová-

ním, abychom ji měli v zásobě pro přímé hnojení na jaro.

V lednu nutno řádně opatřit ovocné stromy před hloďavci, aezapomenout na přeřezávku a očištění větví a kmenů, na vykopávku uschlých stromů a do šíře koruny stromy obřít a pohnojit!! Dále je nutno zasáhnout co nejdříve proti polním hrabošům a myším, aby se nám příliš nerozmnožily.

Poněvadž je na polích povšechně velmi málo vláhy, vynasnažme se, abychom vláhu do polí přivedli, nebo ji alespoň v polích, na lukách a pastvinách udrželi. Je proto nutno upravit zavodňovací příkopy, zamezit zbytečnému odtoku užitečných vod, ale vyvarovat se též trvalého zamokření. Utvořili se na porostech zledovatělá sněhová pokrývka, nutno ji rozrušit rozšlapáním, válením nebo vláčením.

Poněvadž již v zimě musíme myslet na jarní plynulou obdělávku polí a luk, nutno si včas objednat a dovézt všechna strojená hnojiva, na něž je nárok, postarat se o řádné uložení zásob všeho druhu a objednat si potřebná osiva a sádě. Zvláště pečlivě je nutno sledovat teplotu uložených okopanin a sazeček, které trpí stejně jak nepřiměřeně nízkou, tak i vysokou teplotou. Netřeba snad ani připomínat, že řádný hospodář má již mti provedeno očištění a uložení všech strojů a nářadí. — Samozřejmě musí již být podrobně sestaven osevní plán na podkladě nevhodnějšího střídání plodin, neboť již nyní je nutno se postarat o získání nejpriznivějších podmínek pro zdárný vývoj té které plodiny, neboť jen tak můžeme nastoupiti správnou cestu do naší pětiletky. (Upraveno dle rozhlas. přednášky ing. V. Jehličky.)

Domácí porážky vepřů

Některá nová ustanovení vyhlášky Ministerstva výživy vyhláškou ze dne 26. října 1948 upravilo podmínky pro domácí porážky vepřů pro samozásobitele masem a tuky a 8. ledna t. r. vydalo výnos, kterým doplňuje a provádí některé změny v této vyhlášce. Podle nyní vydaného výnosu může MNV po slyšení místní výživové komise povolit dělníkům domácí porážku vepře o živé váze nižší než 100 kg; avšak ne menší než 80 kg, jestliže žadatel prokáže, že nemá dostatek krmiva na dokrmení vepře. Na ostatní samozásobitele se tato možnost výjimky nevztahuje. Uvedená výjimka nemůže být povolena u zakrnělých vepřů, neboť jsou porážky zakrnělých vepřů pro samozásobení zakázány.

V samozásobitelské skupině A-1 a B-1 může MNV výjimečně povolit dvouleté domácí porážky vepře na paušální mrtvou váhu 120 kg přes to, že samozásobitelská doba bude u takové domácí porážky delší než 13 měsíců. Na ostatní samozásobitele se tato možnost výjimky nevztahuje. Vdovy po padlých a umučených v koncentračních táborech mohou být zařazeny MNV do samozásobitelské skupiny B-1, i když by jinak spadaly do samozásobitelské skupiny B-2.

U nutných porážek vepřů může MNV po slyšení místní nimořádné výživové komise povolit ve všech samozásobitelských skupinách výjimku z všeobecných podmínek, že totiž žadatel o domácí porážku musí vepře držeti a krmiti nejméně 3 měsíce před porážkou. Tato výjimka nesmí být povolena v těch případech, kde je podezření, že jde o pokus obejítí platné předpisy o do-

mácích porážkách. Ostatní podmínky vyhlášky ze dne 26. října 1948 o domácích porážkách vepřů pro samozásobení zůstávají nadále nezměněny.

V OBCI

Vzpomínáme si na Volyn. Není možné nezpomínat. Jak jsme tam krásně žili se sousedy, jak jeden druhému pomáhal, přátelsky žil v dobách dobrých i zlých, jak jsme se snažili, aby život žádného obyvatele vesnice nebyl stěžován nepochopením, neláskou. Snažili jsme se každou chvíli pomoci, poradit, potěšit a rozveselit.

Pak jsme přijeli do vlasti. Obec se rozpadla. Několik krajanů se usídlilo na Podbořansku, jiní až na Moravě. A v tomto roztroušení jsme mnohdy narazili na nepochopení. Je to celkem přirozené. Pohraničí se skládá nejen z reemigrantů ze všech zemí, ale i ze starousedlíků a z osidlených ze všech končin republiky. Neznali jsme se vzájemně. To bylo příčinou vzniku nesnáží. Chyby byly na obou stranách. A k nápravě stačí velmi málo: snažme se sblížit se se svými sousedy. Vyprávějme mu, jak jsme se tam měli rádi, jak jsme si sousedsky rozuměli, jak jsme si pomáhal. A číháme tak i dnes. Pomozme sousedovi radou a skutkem. Nevěřim, že by se nezastyděl a za dobré se odměnil zlým.

Věrná stráž otiskuje teď články ruský a polsky v originále. Jaká to příležitost pro nás! Nejen že to sami nezapomeneme, že to budeme učit své děti, ale také budeme pomáhat těm, kdož se tyto řeči učí. Také tímto si je získáme. J. Klásek.

Zápisníček chovatele

Králci:

Chceme-li, abychom měli „břežňáky“, připojíme plemenné králice již v prvé polovině února. Ovšem za předpokladu, že jsou náležitě vyspělé a neljnají. Samice, které jsou velmi tlusté, mají málo pohybu nebo vleké nemoce, není radno připoustěti, neboť to vše tlumí pud a nedochází k říji. I březím králicím jest zapotřebí dát vydatný pohyb, neb pak se usnadňuje kocení. Připoustíme-li králici k cizímu samci, budme opatrní, abychom do chovu nezavlekli nějakou nemoc, zvláště nakažlivou rýmu, spirochetosu (pohlavní choroba), usní svrab a pod. Před připoustěním prohlédneme důkladně vnitřní slechy, nos a pohlavní ústrojí.

Pro odstavená králičata vybíráme jen to nejlepší seno. To je předpoklad dobrého odchovu. Nejlépe se hodí vojtěška a jetel. Setřít se může na dospělých, nikoliv na odstávčatech.

Znáte králíka českého strakáče? Zajímejte se o jeho chov. Je to velmi krásný a živý králik. Má nádherné zbarvení, chutné maso a hlavně je to náš králik — český.

Pěstujte angory! Budete mít nejenom dobré maso, ale i dobrou vlnu — obléknete své děti a uděláte si i pro sebe nádherný svetr.

Zajímejte se o stavbu dobrých králikáren, které jsou předpokladem zdárného chovu.

Slepice:

„Co je to zimní snůška slepic?“ — ptá se krajan z Moravy. Tož zimní snůžku počítáme ta vejce, která snesou slepice od listopadu do konce února. Za tyto čtyři měsíce snesly slepice 30, 40, ba i 50 vajec. Je to dobrá snůška, ovšem slepice Rhode Island nebo Wyandoty snesou až 70 vajec.

Nechovme slepice nezdravé, vyhublé, a bledými hřebeny, kulhavé, které posedávají a neprojevují živost. Peří musí být přiléhavé a lesklé.

Slepice musí být živá, shánivá. Nenesou slepice slabé, zakrnělé a nevyvinuté, lhnuté na podzim.

Kuřata:

Začátkem února začnou lihnářské podniky nasazovat kuřata do umělých lhní. Kuře, brzy z jara vylihnuté, za šest měsíců začne nést. Nezapomente si takové odchovat, abyste ještě letos z nich měli nosnice. Musíte je odchovat v teple, na světle a musí mít čistý vzduch. Jestliže někdo má starý ročník Věrné stráže, uočete se tam o správném odchovu kuřat. Pamatujte, že rané kuře — letošní snůška! J. Klásek.

Nápravu na chmelnicích

V některých obcích na Zatecku nebyly řádně zaopatřeny chmelnice na zimu a tím připraveny k nové sklizni. Někde nejsou dosud priorány a leží na nich stará, nespálená chmelina. Je nutno, aby chmelnicím byl věnován větší zájem a dbalo se základních podmínek pro řádné pěstování chmele, pro jeho vyšší výnos a jakost. Je sice pravdou, že některé chmelnice jsou přestárlé a vyžadují obnovy, které však prozatím nelze uskutečnit. Tím větší péči je nutno věnovat všem chmelnicím, aby jejich úrodnost a jakost chmele byla za daných možností pokud možno nejpříznivější a nejlepší. Prioráním se půda nakypří, okyslíčí, snadněji se zadržuje vláha a zvyšuje se biologická činnost půdních mikrobu. Orba je nejlepším prostředkem proti chorobám a škůdcům chmele. Tam, kde se čekalo, až рифомное mokne, je nezbytně при декламации otepí a půdu provedlo собственном чтении.

Зинаида Зарибница

Osobita

Připravujeme

II. olympiádu lidového umění a tvorby

Dnes bych chtěl trochu pomoci soutěžícím. Probereme si postupně, co si máme připravit a podle čeho se máme řídit. Začneme od národních písní.

Národní písně jsou původní a t. zv. znárodnělé. Z těchto znárodnělých, t. j. těch, jejichž autor je znám, si vezmeme jen ty nejhodnotnější. Vyhňeme se těm, jež jsou uplakané. Raději písně veselé. Dávajme pozor také na slovní obsah písně: musí být vidět optimismus, radost. Dnes se proti unylosti a „ufňukanosti“ bojuje. Jen z vesela do života — jste mladí a musíte se optimisticky dívat vstříc budoucnosti. A kolik takových nádherných písní mají Češi, Rusové, Ukrajinci a Poláci — jen si vybrat! Na výběru velmi záleží. Vezměme na příklad polské písně „Rozkwitaly penki białych róż“ a „Góralu“. Obě jsou rázu smutného. Ta první však je takřka bez hodnoty a ta druhá jí má. Nebo „Večerní zvon“ — také smutná, ale její hudební náplň (a tím víc, je-li dobře provedena) je velmi bohatá. A takových příkladů je mnoho. Pokud se věc týká vojenských písní,berte si také jenom písně hodnotného obsahu (opěvující hrdinství a pod.). Vojákové nesluší smutek ani pláč. A naposledy dbát na přednes. Každá píseň má svůj charakter, je třeba najít ho a dáme jí tím novou náplň.

Recitace sólo: To je tentýž problém. Uvažuj, co se ti hodí. Jsem-li založen na lyriku, vezmu si ji. Mám-li však hlasovou možnost, vezmu si báseň výbojnější. Dobře

si ji prostuduji, uvážím, co básník v ní chtěl říci a pak si ji začnu hlasově barvit. Každá báseň má svůj rytmus. Vezměme si na příklad povinnou báseň Sládkova: Žitný klas. Co tam bylo zvrátí: Byla tam lyrika, šifka slovního přednesu, ritardando, radost, nádech těžkosti (práce) a i rozkaz. A tak je to v každé básni. Jen se dobře do ní vžít. Přitom nezapomínejte na výslovnost. Nedělit věty podle řádků, nýbrž podle smyslu. Dávat pozor na čárky a jiné rozdělovací znaky.

Sborová recitace: Ta je již těžší, ale není to také nic nemožného. Je zde kolektiv, který musí být jedním jediným celkem. Zde uvažujeme nejdříve nad básni samou, pak nad rozdělením sólových vět pro osoby, které nesmějí být náhodné. Musí to být opodstatněno, proč to sólo říká muž a ne žena a musí mít takový a ne jiný hlas. Také docházka na zkoušky musí být dobrá. Často se stává, že jeden neukázněný zavíní porážku celku.

Vítězná kult. četa Suchdol u O. měla docela pokus o sborovou recitaci podloženou zpěvem (jako melodran). Bylo to poměrně zdařilé. A přece jich nebylo hodně.

Tož tedy do toho. Hlavy dohromady, uvážit svoje síly, podle toho si vybrat báseň a půjde to.

Nezapomeňte ra zesilní (forte), zeslabení (pianissimo) a jiné dynamické znaky! Vše záleží na obsahu věty.

Hudba: Jsou-li to nástroje národní, bude jim slušet, když si vezmou hudbu čistě národní. Skladby pro housle a klavír si

Dr. Jelena Holečková, členka soudcovské komise na I. olympiádě lidového umění a tvorby volyňských Čechů, hodnotila účinkující ve zpěvu

Mila Melanová, režisérka městských divadel pražských, posuzovala výkony soutěžících v recitaci

Vladimír Libovický, kult. řef. SČZV, baletní mistr a režisér, jenž byl hlavním datel I. olympiády lidového umění pak hodnotil v soudc. komisi tanec svého pojetí tvoří výklad o pojítení dověm a nemocenském. Cena rozsahu 100 str. Kčs 15.

Mistr Jaroslav Sauerstein, ředitel městské hudební školy v Zatci, soudcoval na I. olympiádě lidového umění a tvorby při hře na hudebních nástrojích

volte od autorů českých, ruských, polských a ukrajinských. Nezapomeňte na Smetanu, Čajkovského, Chopina a autory současné.

Tance: Zde je velký výběr. Musíme se ale snažit dodržet čistotu stylu. Pamatuje-li někdo ze starších nějaký národní tanec, požádejte ho, aby vám byl nápomocný při nacvičování. Každá dobrá rada je užitečná.

A teď bych rád poradil odbočkám, jak si takový kulturní kroužek pro propagaci slovanského lidového umění mohou založit. Víím, že z ničeho udělat něco je těžké. Ale tak jsme začínali v roce 1947 v Zatci také a přece se udělalo hodně. Kde nejsou vůbec žádné podmínky pro sbory a soubory, jistě se najdou alespoň čtyři nadšenci, se kterými se dá hodně udělat. Když jsem jezdil po odbočkách, zjistil jsem, že takové kroužky mohou být všude. Nesmíme chtít hned sbor jako má Pjatnický. Pěkně pomalu, nejdříve po jedné písni každého národa, pak se dostane odvana a bude jich více. K tomu přibudou recitace a na konec i skup. tance. Tož do toho! Vl. Libovický.

Polscy robotnicy w Czechosłowacji

Na podstawie międzypaństwowej umowy pomiędzy Czechosłowacją a Polską przybyło w ubiegłym miesiącu około 10.000 robotników z Polski do Czechosłowacji. Chodzi o sezonowych robotników wiejskich, którzy po upływie 6 miesięcy wracają zpowrotem.

Znaczną część robotników z Polski rozmieszczono w naszym kraju pogranicznym na dworach państwowych.

W rajonie Žatca i sąsiednich Podbořan — w „kraju zielonego złota“ — znajduje się około 300 polskich robotników. Na wiosnę oczekuje się przybycie dalszych transportów.

Robotnicy polscy przyjechali do nas przede wszystkim dlatego, żeby poznać sposób naszego życia, naszej pracy i gospodarki, żeby przekonać się o naszych osiągnięciach i dorobkach w dziedzinie gospodarki rolnej, żeby porównywać metody pracy i jej wyniki z metodami i wynikami w Polsce. Bo zarówno Polska jak Czechosłowacja stanęły w szeregach postępowych narodów, szukających nowych, lepszych dróg do

ureczywistnienia wielkiego programu socjalizmu.

Naszym życzeniem — ma się rozumieć — będzie pokazać im możliwie najwięcej i tego najlepszego. Chcemy, żeby im się tu podobało i żeby sobie odnieśli dużo doświadczeń i wrażeń. Z naszej strony będziemy usiłowali nauczyć się od nich tego, co robią lepiej niż my. Albowiem taka wzajemna wymiana doświadczeń przyniesie nie tylko korzyści materialne, ale przyczyni się w znacznej mierze do pogłębienia stosunków między naszymi braterskimi narodami, utwierdzi w nas przekonanie, że tylko współpraca wszystkich narodów słowiańskich i narodów demokracji ludowej — ramię przy ramieniu z wielkim i potężnym Związkiem Radzieckim — jest poręka szczęśliwej przyszłości naszej i wszystkich narodów miłujących i pragnących pokoju.

Niech żyje i wzajemnym poznanem niechaj się pogłębia i rośnie współpraca polsko-czechosłowacka.

Jar. Chudoba

Dlaczego nikt się nie troszczy o polskich robotników w ČSR

Pod takim tytułem przynosi „Mladá fronta“, dziennik Związku młodzieży czechosłowackiej, artykuł poświęcony sprawom, które powinny interesować nie tylko tych, kogo dotyczy bezpośrednio — t. j. samotnych młodych robotników z Polski — ale i właściwe miejsca urzędowe, przede wszystkim ministerstwo rolnictwa i urzędy pracy.

W artykule zwraca autor uwagę na grupę polskiej młodzieży, umieszczonej w Dolních Počernicích u Pragi. Młodzi robotnicy są niezadowoleni i rozczarowani a to z następujących przyczyn:

1. w kontrakcie mówi się o tym, że polski robotnik ma prawo nakupu — za pieniądze, które zarobi — na wszelkie towary niepodlegające systemu kartkowemu a oprócz tego — wyjątkowo — na następujące towary podlegające systemu kartkowemu: rowery, motocykle, maszyny do szycia i td. Nadzieja na możliwość nabycia wymienionych towarów decydowała w wielu wypadkach o zawarciu kontraktu. Tymczasem okazuje się, że polski robotnik może w przeciągu 6 miesięcy zarobić najwyżej 6.000 Kčs, które wcale nie wystarczą na zakupienie tych towarów.

2. Przeszło miesiąc trwał proceder przydziału kartek na obuwie do pracy.

3. W kontrakcie mówi się także, iż dwa razy w tygodniu będzie się odbywało szkolenie polskich robotników. „W domu mówiono nam, że u was gospodarka rolna znajduje się na wyższym poziomie i że się dużo na-

uczmy“, — mówią. Dotychczas niestety nikt im nic nie powiedział o ČSR, nikt ich nie oznajmił z naszą gospodarką i polityką na wsi.

Autor kończy artykuł słuszną uwagą, że na polskich robotników nie należy patrzeć tylko jak na siłę roboczą, i że zależy na ministerstwie rolnictwa, urzędach pracy i Związku czechosłowackiej młodzieży, co o nas po upływie sześciu miesięcy powie dziesięć tysięcy polskich robotników polskiemu narodowi.

W związku z tym zwracamy się do rzeszy naszych czytelników, aby wszędzie tam gdzie mają możliwość zasięgnąć radę czy pomocą i uprzyjemnić pobyt polskim robotnikom w Czechosłowacji, Wykorzystali tę wielką okazję do zbliżenia i poznania braterskich narodów słowiańskich. Bo tylko praktycznym urzędowaniem hasła o współpracy dojdziemy do celu, Wspólnego Wszystkim narodom słowiańskim: — do socjalizmu.

Кто хочет тот добется

Большую работу по подготовке олимпиады художественной самодеятельности проделал культурный референт, тов. Либовицкий. Он был должен быть одним во многих лицах, ибо за короткий срок поставил на ноги кружки в разных концах Чехии, везде там, где живут волыньские. Это по-истине не посильный труд. Но осмелюсь сказать, что одним из недостатков его работы было то, что

О значении олимпиад художественной самодеятельности

Никогда, ни в одной капиталистической стране, народ не мог и не может творить свободно и отдавать своим способностям и своим талантам на благо народа.

Только социалистическая культура обладает могучими средствами воспитания масс. Не только школа, литература но и все виды искусства помогают формированию нового человека.

Советский народ прошёл великую школу такого воспитания. Социалистическая революция в России пробудила в народных массах огромную жажду к знаниям ибо просвещение, наука и искусство является там достоянием не малой группы буржуазной интеллигенции а принадлежит всему народу.

Не могут отрицать, даже враги Советского Союза, что народное искусство стоит там на большей высоте.

Одним из замечательных опытов организации наших масс это так называемые Олимпиады художественной самодеятельности, которые будят в гуще народа его таланты и заставляют систематически работать над собой. Многие из наших волыньских чехов были участниками таких олимпиад на Волыни и само собой понятно, что смогут как наилучше передать этот прекрасный опыт в Чехии.

Отныне, эти олимпиады будут не только целью развития художественной самодеятельности в нашем народе, но заставят больше и сильнее звучать наши прекрасные народные песни, ярче переживать былую жизнь чешского и всего славянского народа. А тот кто забывает прошлое своего народа не может насладиться прекрасным завтра!

Кроме того, эти олимпиады будут популяризацией славянской музыки, песни, танцев и др. видов искусства а тут наиболее раскрывается душа братских нам народов и приближает их к нам. Это сближение обеспечит нам более прочную дружбу и скорейшее движение к прекрасному будущему - новому социалистическому обществу.

он не привлёк в помощь себе культурные силы из среды волыньских чехов — любителей различных видов искусства, а также волынян знающих совершенно тот или иной славянский язык, чьими отработаны чистоту произношения у выступающих на олимпиаде. А это безусловно имеет огромное значение, особенно при декламации и художественном чтении.

Зинаида Зарибница

Náš první pan učitel

Vesnička

J. Foitík:

Mezi první starosti našich lidí na Volyni v době, kdy se tam zakládaly české osady, patřila také starost o školu.

Naše vesnička svým stářím se řadila mezi ty mladší. Byla také sice stavěna někdy v letech 1880—90, ale prvními jejími obyvateli byli němečtí osadníci — lesní dělníci, a teprve od nich usedlosti odkoupili Češi.

O učitele byla v té době nouze, neboť do Ruska jich nepřišlo tolik, aby stačili na každou obec, a proto si obyvatelé museli pomáhat tím, že vyučování ve škole svěřovali některému běhlejším v písmě občanu. Ruské úřady byly pro první dobu s tímto způsobem srozuměny a tak byl problém školy v mnohé osadě na nějakou dobu vyřešen.

Když u nás byla založena první škola, byl jsem malým capartem, který do školy ještě nepatřil. Leč určitou představu o škole jsem měl a šel-li jsem s rodiči okolo školní budovy, vzhlížel jsem k ní vždy s posvátnou úctou.

Také na prvního učitele z těch dob se pamatuji, ač určitější vzpomínky na něj jsou z dob značně pozdějších. Tímto prvním učitelem u nás byl pan Josef Čurda. Pamatuji se, jak mne jednou starší chlapci, kteří již do školy chodili, zavedli s sebou do třídy. Do lavice mne museli vysadit, poněvadž byla na mne příliš vysoká. Seděl jsme jako pěna a srdečko mi divoce bušilo vzrušením. Konečně se dveře otevřely a do třídy vešel pan učitel. Žáci hlasitě pozdravili, pak následovala společná modlitba, načež se ve třídě dělo něco, čemu jsem tehdy za mák nerozu měl. Když pak byla přestávka, upalova jsem k domovu a více jsem se nedal kamarády namluvit k tomu, abych s nimi zase do školy šel.

Pan učitel byl dobrák, měl rád školu a své žáky. Kromě toho byl velkým milovkem ochotnického divadla. Nacvičil s dětmi i s dospívající mládeží několik divadel a tento jeho začátek byl tak šťastný, že ochotnické divadlo zapustilo u nás hluboké kořeny a hrálo se pak často, třeba se na prknech vystřídal několik generací.

Při všech svých dobrých vlastnostech měl pan učitel také jednu slabůstku a tou byla — puška. Žáci, zvláště ti nezbědnější, brzy tuto slabůstku poznali a snažili se jí využít. Bližila-li se některá nenáviděná hodina, což tak nějak nenápadně prozradili, že tam kdesi za mezi leží zaje a ani nedutá. To už pan učitel neměl ve třídě stání. Při učení byl nějak roztržitý, často zatěkal do okna, až konečně vyzval některého žáka, aby dohlédl na pořádek ve třídě, že musí na okamžik odskočit. Žáci dobře věděli, že pod dlouhým zimním kmem ukrývá pan učitel pušku a že s ní míří přímo k místu, které sloužilo za odpočinek nic netušícího za-

jice. Ovšem, někdy se také stalo, že ten mrška zajíček tam již nebyl a pan učitel se za ním trochu zatoulal. To ten den maminky trochu déle čekaly na návrat svých ratolestí ze školy. Což naplat, muselo se dohánět to, o čem ten potvorský zajíc dobrého učitele připravil . . .

Pan učitel Čurda patřil mezi ty tiché, nenáročné, avšak nesmlouvavé české vlastence, kterých bylo mezi českým učitelstvem na Volyni tak mnoho.

Když vypukla první světová válka a ruská vojska byla zatlačována k ústupu rakouskými, pan učitel přišel na to, že v rakouském vojsku musí být hodně Čechů. A této myšlenky se více nezabýval. Přímou nepřelivě čekal příchod rakouských vojsk, a to z toho jediného důvodu, aby se mohl sejít s českými vojáky Rakušáky a pohovorit si s nimi o tom, jaké jsou poměry v Čechách, jaká je nálada mezi Čechy a jaké jsou vůbec vyhlídky na osvobození českých zemí od rakouské nadvlády.

Příležitost se brzy naskytla. Ruské vojsko odstoupilo na západ od naší obce a tam ve vzdálenosti několika kilometrů zaujalo obranné postavení. S druhé strany se blížili Rakušáci. Už obsadili sousední vesnici, ale k nám dojížděla jenom hlídka, neboť obec byla příliš pěkným terčem pro ruské dělostřelectvo, takže s jejím obsazením příliš nespocháhal.

Pan učitel neodolal. Vypozoroval zase jednu takovou rakouskou blížící se k vesnici hlídka, oblékal se do parádní učitelské uniformy s lesklými knoflíky a vyšel smělé hlídce vstříc. Hlídka však pravděpodobně nepochopila jeho dobré úmysly, neboť jeden z jezdců něco divoce zařval a než se mohl překvapený učitel vzpamatovat, byli vojáci kolem něho, byli již docela s koni dole a co více, neboť učitel měl pevně ruce svázané řemenem a sám byl přivázan k sedlu. Vojáci nesrozumitelnou řečí něco křičeli a ne příliš shovívavě jej pobízeli k běhu před koněm, při čemž mu dávali na srozuměnou, že stane-li se cestou něco nečekaného, bude zastřelen. Pozdě si pan učitel uvědomil svoji nerozvážnost a pozdě také poznal, že se dostal do rukou Maďarů, s nimiž se nikterak nesmluvali. Proto jen v duchu prosil Boha, aby mu z téhle šlamastiky nějak pomohl.

Stěsáním bylo, že na velitelství, kam učitele přivedli, byl přece jeden důstojník Čech a celá věc se poměrně brzy vysvětlila. Ten parádní učitelův oblek s těmi lesklými knoflíky a čepice se štítkem přivedla Maďary k přesvědčení, že zabil ruského důstojníka.

Jaké jsou poměry v Čechách, jaká je nálada mezi Čechy a jaké jsou vyhlídky na osvobození českých zemí, to se samozřejmě toho dne pan učitel nedověděl . . .

Po Válce připadla Volyně Polsku. Když byly jakž-takž zaceleny rány způsobené válkou, začalo se pomýšlet na obnovení školství.

Polské úřady však kladly určité požadavky na ty, kdo se chtěli věnovati učitelstvému povolání. Tak to byly hlavně zkoušky, které měl pan učitel Čurda také dělat, chtěl-li býti i nadále zaměstnan jako učitel. To už měl pan učitel v rodině několik capartů a platební poměry učitelstva nebyly nikterak skvělé. Rozhodl se proto, že učitelství pověsí na hřebíček a že se věnuje něčemu jinému. Válka jej z naší obce zahнала do jiné osady a k nám se už více nevrátil. Vždyť i ta malíčká školka, ve které vyučoval, lehla také popelem . . .

Pan učitel sesbíral všechny své malinké úspory, dopsal do Lodže české tovaryšce p. Hájka, která vyráběla prvotřídní kanafasy a o povolání bylo rozhodnuto. Pan Hájek poslal balíček kanafasů, pevných jak kůže a s barvami, které po léta nevybledají. Pan učitel svázal kanafasy do uzlíčku, uzlíček přehodil přes rameno, do ruky vzal dřevěný metr a pustil se od jedné české vesničky k druhé . . .

Všude byl českými hospodynkami vřele vítán, neboť se jim cichy během války rozpadaly a ten kanafas, který byl k dostání v místních obchodech, byl předražován a jakostně nestál za nic.

Na těchto toulkách zavítal často pan Čurda do naší obce a několikrát u mne nocoval. To jsme si vždy poseděli do hluboké noci, při čemž si pan učitel popovídal, zavzpomínal . . .

Ten raneček jej však tlačil hodně k zemi. Postava se náchýlila, vlasy proběhly a dech při chůzi vypovídal.

Přišla druhá světová válka. To už dřevěný metr pana učitele stál delší dobu nečinně v koutě skromného bytu. Nyní se zájem pana učitele soustředil na jinou věc a to — jak dopadne hrdinný zápas československého národa o svoji samostatnost a v důsledku toho, kdy asi bude skutečně návrat Čechů z Volyně do vlasti. O tom se často mezi volyňskými debatovalo.

Válka končila a končila tak, jak to bylo přáním nejlepšíků synů národa — osvobozením Československa a vítězstvím demokracií.

V důsledku toho byla také provedena reemigrace Čechů z Volyně. S vracejícími se rodinami přijel do vlasti zlomený věkem Josef Čurda. Dlouho se však netěšil pobytem ve vlasti. Většou zdraví se nezlepšilo a život dohasinal, až zhasl docela.

Na tichém hřbitůvku v pohraniční obci pochovali zapomenutého učitele Josefa Čurdu. Uložili jej k věčnému odpočinku v zemi, již se nikdy ve svém životě nezpronevěřil . . .

Již druhý rok vzpomínáme 22. prosince, kdy navždy dotlouklo srdce našeho drahého syna a bratra Oldřicha Holuba z Kupičova na Volyni, nar. 17. 8. 1928. Vzpomínáme, jak hrdě jsi bojoval za vlast, již jsi tak málo užil, neboť tragická smrt tě odloučila.

Spí, Oldříšku, sladký sen,

než tě Bůh vyvolá z hrobu ven.

S hlubokým žalem vzpomíná matka, sestra a dědeček.

Vladimír Borovský, nar. 27. IV. 1919 ve Volkově na Volyni. Byl těžce raněn v bojích u Dukly, kde také po svém zranění zemřel. Kéž je ti země milovaná lehkou a spánek v ní sladký. Vzpomínají a nikdy nezapomenou bývalá manželka, rodiče, syn, bratr a švagrová.

V září m. r. tomu byly čtyři roky od doby, kdy osudná chvíle nám vyrvala našeho drahého bratra Josefa Vokračku, narozen v Teremně na Volyni. Padl v těžkých bojích pod Duklou. Nikdy nezapomenem, s jakou radostí šel bojovat za svou vlast. Krutý osud ti však nedopřál radovat se s námi v osvobozené vlasti. Odpočivej, drahý bratře, u Dukly, my na tebe nezapomeneme. Prosíme, kdož jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku! — Vzpomíná sestra, švagr a synovec.

V těžkých bojích na přechodu čes. stát. hranic v dukelském průsmyku padl náš milovaný manžel, otec a syn Václav Jarolmík, nar. 1907 v Teremně na Volyni. Odpočivej lehce svůj věčný spánek v zemi, jež ti byla drahou a nadě vše milovanou. V našich srdcích zůstane navždy milá vzpomínka. — Manželka, děčko a rodiče.

Již ve své vlasti, kterou šel osvobodit z Volyně, padl v Komárně na Slovensku v roce 1944 Bohumil Koubek, nar. 17. března 1907 v Závidově na Volyni. Vlast jsi osvobodil. Spí sladce v zemi naší české rodiny, my na tebe vzpomínáme a nikdy nezapomeneme! — Matka, manželka, děti, bratři a sestry.

S nezmenšenou bolestí v srdcích a se slzami v očích vzpomínáme onoho osudného dne 9. 9. 1944, kdy nám navždy odešel do klína nebeského náš milovaný Antonín Krejbiš, nar. 20. 4. 1913 v Kupičově na Volyni. Padl v těžkých bojích u Dukly. Kéž je ti země za níž jsi položil svůj mladý život, lehkou a spánek v ní sladký. Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme — Staří rodiče, žena s dceruškou, sestra a bratři.

Feodor Savický:

Ruský Čech

Povídka

Po smrti manželky začal si vydělávat nepravdělnou práci v soukromých menších dílnách. Tehdy se setkal tváří v tvář s lidskou bídou, jež hnětla drobný pracující lid. Pracoval hodně a vydělával málo. Rozhodl se tedy ještě s jedním kamarádem, odejít do Ruska, kde by se jejich práci více platila a lehčeji se žilo. Vyjedou na jaře, roku 1901.

Předmluva

Povídka Ruský Čech zachycuje údobí poloviny století života Čechů na Rusi. Na začátku roku 1900 zanechává v obrovské ruské zemi jakýsi Čech emigrant svého 7letého syna takřka na pospas osudu. Syn se těžce probíjí životem v cizím kraji. Stará, carská „matuška Rus“ se mu stává krutou vychovatelkou.

V té době vládl v Rusku krutý režim a velká nespravedlnost. Silný člověk utiskoval slabého, o pravdě a spravedlnosti rozhodovaly peníze, vysoká hodnota nebo postavení. Těžko se probíjel tehdy člověk z nižších vrstev.

Hrdina naší povídky byl však člověk statečný, velké síly ducha a nezlomné vůle. Prošel ši-šírou Rus křížem krádem. Za svůj věk prožil tři války, v nichž si probojoval se zbrání v ruce právo na svobodný život. Bylo to v roce 1914, potom v Občanské válce r. 1917 a nakonec ve Velké vlastenecké válce r. 1941.

Životní dráha našeho hrdiny byla těžká a svízelná. O každý krok kupředu se musel tvrdě potýkat. Při tom všem byl sám bez jakýchkoli příbuzných, kteří by mu občasným vypomohli. Přesto však prošel těžkým životním úskalím a již jako proseedivěly stařec se spolu s mnoha jinými volynskými Čechy vrátil do své rodné země, odkud před lety vyšel jeho otec.

A jsem přesvědčen, že i nadále bude stát na stráž a bude-li toho zapotřebí, bude zase s puškou v ruce bránit práva a svobodu, tentokrát své milované, lidově demokratické republiky, spějící k socialismu.

Jméno jeho jest smyšlené, děj však pravdivý, bez jakýchkoli vymyšlených přídavek a ozdob.

F. S.

1. díl

— Tak, synu, ten den si pamatuj! Jsi ještě mladý, ale věz, že ode dneška jsme zůstali sami. Nemáme matku. Už vícekrát se nevrátí a nepohládí tvé vlásky. A věz, těžko nám bude bez ní.

— Což tobě, Josifku, ty máš ještě otce, který tě polituje, přivine, pomiluje a budeš nasycen, v teple, ale já jsem úplný sirotek. Můj rodný kraj, má rodná země se mně stala macechou. Ačkoliv žijeme mezi svými lidmi, na naší české půdě, přece neheje jako matka — naše vlast je nám macechou. Vidíš, jak Rakušíci u nás hospodaří. Kam okem pohledneš, všude cizák je pánem a nebohý Čech jen hlavu chýlí. Velmožní páni vše do svých chamtivých rukou berou. Pán vedle pána sedí a chudáka honí. A věční nepřátelé — Němci jak se u nás roztahují! Chťejí nás poněmžit, odkupují naši zemi a vydirají nás chudý národ, podmaňují si její. A někteří hloupi lidé jim věří, chťejí také býti pány, proto je věrně následují. Ti ztratili svoji čest a svoje vlastenectví. Zapomněli, že je odkojila ta země, kterou zrají. Pro ně jsou jenom peníze. Prodávají naši zemi, náš národ — nás všechny. Pro naše lidi, poctivé, pracovitě Čechy, zde není místa. Ti musejí opouštět svůj rodný kraj a utíkat kam kdo může. Jdou hledat štěstí do ciziny, do Ameriky, Francie, do Ruska...

— A my, synu, také půjdeme — chvějícím se hlasem vyrazil ze sebe a sklonil již přešedivělou hlavu až na prsa. A syn, sedící otcí na kolenou, viděl, jak velké slzy tekou mu po tvářích. Ještě silněji se přitiskl k otcí a v malých dětských očích se také zaleskly slzy. Neplakal. Bvlu mu jen líto otce. Věděl, že něco jej bolí a nechápal, proč chce otec odejít z domova do neznámých končin, k cizím lidem. Nerozuměl tomu. Pojednou se zeptal slabým hláskem:

— A proč pláčeš, táto? Pro maminku?

— Ano, synu, pro maminku! Pro naši českou zemi, pro nás uřičované český lid. Až vyrosteš, budeš se učit, poznáš svět a tisíc jiných otců zanechávají svá rodná místa, svoji vlast a jedou v neznámo, do ciziny... Ty máš život před sebou. Mnohé ještě poznáš, pochopíš a mnohemu porozumíš.

A dívaje se oknem v dálku, pokračoval:

— A my nepojedeme do Ameriky, ani do Francie, my pojedeme do Ruska. To je neob-sáhlý kraj a lidé jsou tam milejší, řeč je prostší a srozumitelnější. Tam budeme spolu žít...

Ani nepozorovali, že se blížil večer. Tak tiše spolu seděli, rozmlouvali a snili. Syn již takřka spal otcí na klně. Sluníčko zapadlo...

Byl tichý, mrazivý večer. Ve světnici bylo příjemné teplo. V kamnech vesele praskalo dříví. Na stěně se odrážely záblesky z polootevřených dveří u kamen a prorážely večerní sero.

Otec vstal a začal svlékati polospícího syna. Uložil jej k spánku. Byla to první noc, kdy spí sám, bez matky.

Sám se ani nesvlékal. Převalil se na pohovku a založil ruce pod hlavu, upřel ztrnule oči na zaouchený strop. Nespál, vzpomínal... Přemýšlel o svém životě a zdálo se mu, že vůbec nežil, že ještě nedávno byl malým, neposedným klukem. Jak rychle ten život plyne! Ještě nedávno měl manželku, jež s ním snášela dobré i zlé, a dnes je sám a sám. Jen vzpomínky zbyly... Ztratit toho nejvěrnějšího druha. Odešla v nejkrásnějším věku třicetiletí let, zanechavše mu zde sedmiletého syna. Zůstal v duši jen smutek a žal.

O, jak rychle to uplynulo! Jak je tomu dávno, co byl takovým malým chlapcem? Vyrostl mezi cizími lidmi a ani nepamatuje rodiče. Žil tady, v témže městě, v témže moravském Brně se učil, a potom pracoval u jedné z velkých firem, vyrábějících lokomotivy. Když se vyučil, stal se samostatným strojívedcem, oženil se s dívkou z moravského Slovácka. Měli se rádi a žili spokojeně a šťastně.

Pocházel z třídy nemajetných a obcoval po práci jen s kamarády sobě rovnými. Neměl rád ony vysoké a urozené pány. Zajímal se o život chudých, prostých dělníků.

Tak v myšlenkách si vybavuje celou životní dráhu, již prošel. Ano, těžká byla ona pouť. Nevzdělával zrovna špatně i oblečen chodil pěkně, ale co je z takového života, když člověk je nevolníkem, otrokem svých pánů? Hnětlo jej, že všude viděl vládnout a poroučet jen cizince a naše velkotovárníky, velkoobchodníky a kramáře, kteří před cizími pány skákali a panáčkovali jako zajíci na zadních nohou.

Byl vlastencem, miloval svou zemi a svoji řeč. Zastával se svých lidí. Tak se dostal do sporu s vedoucím Rakušíky a Němci. A ti jej za jeho nekompromisní postoj silně nenáviděli. Ale nezalekl se. Uměl na všechno dobře odpovědět a nikdy nemlčel, byl-li nespravedlivě nařčen jeho soudruh.

Po jedné ze stávek v továrně, kde pracoval, byl propuštěn ze zaměstnání. S ním propustili ještě mnoho jiných soudruhů, jako lidí nespolehlivých a hospodáři nevyhovujících. Byli nařčeni z buřičtví a zbavení práva nastoupit do práce ve firmě.

Tehdy mu onemocněla manželka. Po těžkém, měsíci trvajícím zápasu nemoci podlehla.

V té době a ještě před tím hodně českých lidí ze středních Čech a z Moravy odjíždělo do Ruska, zvláště na Ukrajinu. Kupovali od velkostatkářů lesy, káceli je, získávali tak půdu a připravovali ji k obdělávání. Stálo je to mnoho potu, námahy a odříkání, než práce vydala plody.

Jiní zase jeli do hloubi Ruska hledat své štěstí v námezdné práci. S těmi jel i náš strojívedec Moravský. Vezl si s sebou svého sedmiletého syna Josifka. Jel s ním ještě jeden soudruh, zámečník. Matička Rus je nedozírná. Do hloubi se s dílci neodvažovali a zůstávali po vesnicích. Ty přitahovala půda. A dělníkům, těm to bylo jedno, ti nižším nerukovali. Rozjžděli se do továren, dílen a do loží.

Tak se dostal do t. zv. volynské gubernie, kde zakotvil. Usídlil se v Zitomiru. Jeho soudruh jel dále, v hloub Rusi.

Tady začal svůj nový, krátký život. Práce měl hodně. Ale nic jej netěšilo. Poznal zde ještě větší lidskou bídu. Jimala jej hrůza a strach, když viděl tolik chudých lidí, to strašné vykořisťování člověka člověkem. Poznal, že ani tady pravda není a že i zde surově znásilňují lidská práva. Přitom se nenápadně přibližoval místním lidem a poznával jejich zvyky a obyčeje.

Tak prožil tři roky. Syn již končil tříletou školu. Chťejl jej dát do některé vyšší školy na studia, aby z něho byl vzdělaný a pořádný člověk.

V té době však bylo těžko chudému chlapci učít se na vyšší škole, kam chodily děti šlechticů, továrníků a velkoobchodníků. O osudu člověka tehdy rozhodovaly peníze a postavení. Za tři roky práce si nějaké peníze našetřil a tak se mu podařilo — i když neměl vysoké postavení — dát syna studovat.

Zavezl jej do Kyjeva, kde byl zapsán v jedné soukromé škole s internátem. Do státního internátu takové děti nebyly přijímány. Tam směly jen děti „šlechtických“ rodičů, šlechticů. Proto ponechal syna v internátě soukromém. Tim iakž takž sejmul se sebe odpovědnost za výchovu syna, jemuž šlo už na dvanáctý rok. Moravský pomýšlel na založení nové rodiny, avšak svoje plány neuskutečnil. Do jednotvárně plynoucího života vpadla nečekaná rusko-japonská válka v roce 1904—5. I on narukoval. A více se už nevrátil...

Zahynul bez jakékoliv stopy.

A tady začíná naše povídka o synovi Josifu Moravském. Čtenář ví, že jej otec dal na studia do Kyjeva. Byl vtipným chlapcem a dobře se učil. Když otec odjížděl na vojnu, zajel se s ním rozloučit. Zaplatil za něho na dva roky dopředu a zeptal se na úspěch.

Potom objal syna, rozloučil se a skrz slzy řekl:

— Možná, že se víc už nevrátím. Netrap se! Uč se a uč a nezapomínej na svoji vlast. Buď dobrý k lidem a lidé budou dobrí k tobě, a až vyrosteš, nenech si ubližovat. Hlavní je — učit se. To, co se naučíš, ti nikdo nemůže vzít. To zůstane jedině tvým a to musíš dát ve prospěch lidstva. Tu bude tvé bohatství a tvůj život. A jestli se nevrátím, rač si cestu životem sám. Buď statečný! — A krátký pohled, poslední polibek a dva lidé, kteří si byli nejbližší, se rozloučili navždy. (Pokračování přístě.)

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Cerný Jaroslav, Vysoké Jamné, o. Bezdrůžide	3. 1. 1914	učitel	Mižhirne	13607
Marie	15. 12. 1915	domácnost		13608
Rostislav	52. 3. 1937	žák		13609
Vladimír	28. 8. 1938	žák		13610
Arkadij	13. 7. 1942	dítě		13611
Cerný Jaroslav, Humpolec, o. Planá	14. 5. 1918	učitel	Kurnaje I	16865
Zinaida	27. 11. 1920	učitelka		16866
Ihor	10. 10. 1945	dítě		16867
Cerný Josef, Lažan 12, o. Chomutov	20. 3. 1883	rolník	Ploska	17213
Olga roz. Matoušová	12. 2. 1895	domácnost		17214
Vladimír	15. 4. 1922	rolník		17215
Věra	14. 4. 1927	domácnost		17216
Cerný Josef, Srby, o. Horš. Týn	4. 11. 1902	rolník	Šestiv	17274
Marie	4. 3. 1903	domácnost		17275
Cerný Josef, Dlouhý Újezd, o. Falknov	5. 5. 1905	rolník	Mižhirne	17251
Věra	5. 5. 1908	domácnost		17252
Nionila	5. 6. 1931	roolnice		17253
Antonie	30. 10. 1937	dítě		17254
Vladimír	1. 5. 1939	dítě		17255
Alexandr	15. 11. 1945	dítě		17256
Cerný Josef, Stítary, o. Znojmo	21. 11. 1907	rolník	Semiduby	22159
Marie	14. 6. 1908	domácnost		22160
Luba	14. 11. 1935	dítě		22161
Václav	29. 6. 1935	dítě		22162
Cerný Josef, Droužkovice, o. Chomutov	26. 9. 1921	zámečník	Trostanec	17224
Cerný Alexandr, Semenkovice, o. Zatec	15. 1. 1929	zámečník		17225
Olga	28. 4. 1932	domácnost		17226
Cerný Karel, pobyt neznámý	1886	rolník	Kadyšče	24002
Cecilie roz. Vlačíková	1881	domácnost		24003
Karel	1931	zemědělec		24004
Cerný Radion Dlouhý Újezd 118, o. Tachov	11. 11. 1907	řezník	Dzeržinsk	23047
Františka	24. 9. 1912	domácnost		23048
Halina	28. 4. 1932	domácnost		23049
Mikuláš	4. 11. 1938	školák		23050
Cerný Václav, OKMZ Krnov	20. 2. 1912	rolník	Moldava I	29819
Věra roz. Šimková	22. 1. 1925	domácnost		29818
Marie roz. Šimková	11. 10. 1890	domácnost		29817
Cerný Václav, Humpolec, o. Planá u Mar. Lázní	24. 5. 1916	kovář	Sokolovo	26860
Nada	15. 4. 1924	domácnost		26861
Cerný Vladimír, Chotěšov 29, okr. Stříbro	8. 11. 1898	obuvník	Dzeržinsk	23225
Libuše	3. 3. 1903	domácnost		23226
Marie	5. 9. 1936	školačka		23227
Rostislav	5. 3. 1938	školačka		23228
Nada	3. 3. 1941	dítě		23229
Vladimír	28. 6. 1926	dělník		23230
Cerňachovičová Anna, Neprobylice, o. Podbořany	20. 10. 1900	domácnost	Kvasilov-Rovno	31945
Josef	20. 19. 1941	dítě		31946
Cert Josef, Gešengrü, o. Falknov	8. 10. 1909	rolník	Karablišťe	9151
Anatolie	18. 7. 1923	domácnost		9152
Cervená Olga roz. Milerová, Újezd, o. Zábřeh	24. 9. 1911	domácnost	Chomout	20510
Zdeňka	21. 1. 1934	školačka		20511
Ludmila	8. 8. 1935	školačka		20512
Vladimír	7. 5. 1937	školačka		20513
Olga	27. 6. 1938	školačka		20514
Cervenka Antonida, Srby č. 20, o. Horš. Týn	20. 8. 1902	zemědělec	Dolinka	18956
Anna	20. 11. 1903	domácnost		18957
Emilie	15. 8. 1927	v hosp.		18958
Evgenie	1. 5. 1929	v hosp.		18959
Boris	8. 11. 1930	v hosp.		18960
Cervenka Emanuel, Hořesedly, o. Podbořany	27. 12. 1880	rolník	Huleč Česká	17963
Anna	17. 10. 1888	domácnost		17964
Cervenka Emil, Hořesedly, o. Podbořany	21. 9. 1908	řezník	Zdolbunov	17814
Anna roz. Cilrová	6. 12. 1914	domácnost		17815
Halina	22. 6. 1938	školačka		17816
Cervenka Jan, Něm. Libina 157	1891	úředník	Hošča	15797
Julie	1897	domácnost		15798
Olga	1946	dítě		15799
Cervenka Josef, Meclov, o. Horš. Týn	7. 11. 1865	invalida	Dolinka	18828
Cervenka Josef, Velkost. Čížkovice, o. Latoměřice	24. 12. 1897	rolník	Zikmundovka	18904
Emilie	27. 8. 1908	domácnost		18905
Věra	19. 12. 1930	školačka		18906
Libuše	8. 7. 1933	školačka		18907
Jiří	17. 12. 1936	školačka		18908
Cervenka Ondřej, Srby č. 8, o. Horš. Týn	15. 10. 1863	rolník	Dolinka	19027
Kateřina	6. 7. 1896	domácnost		19028
Cervenka Václav, Dobříčany 30, okr. Zatec	27. 5. 1879	rolník	Kvasilov	32235
Marie	19. 11. 1881	domácnost		32236
Cervenka Václav, OKMZ Zatec	6. 11. 1900	rolník	Dolinka	18783
Věra	2. 2. 1911	domácnost		18784
Rostislav	12. 12. 1931	školák		18785
Vlastislava	4. 3. 1937	školák		19029
Vladimír	20. 11. 1938	školák		19030

Cervenka Vladimír. Meclov 43 o. Horšovský Týn	28. 4. 1905	rolník	Dolinka	18829
Věra	13. 5. 1913	domácnost		18830
Jiřina	28. 5. 1932	žákyně		18831
Anna	28. 5. 1932	žákyně		18832
Vlasta	8. 9. 1935	žákyně		18833
Cervenková Anna r. Maglová, Dobříčany, o. Zatec	3. 3. 1911	rolnice	Kvasilov	32331
Jiří	23. 7. 1935	školačka		32332
Evženie	23. 7. 1935	školák		32333
Cervenková Olga. Bišany 138. o. Podbořany	27. 8. 1899	domácnost	Sofijevka	03525
Antonína	6. 1. 1926	učitelka		03526
Cervený Emilián. Frývaldov OKMZ		1912	Hlinsk	14806
Anna		1918		14807
Josef		1942		14808
Helena		1945		14809
Cervený Jan. Praha XVII. Potockého 110.	27. 12. 1876	rol., řezník	Rovno	22672
Marie	18. 7. 1888	domácnost		22673
Cervený Jan. Rokytnice, o. Zámberk	27. 12. 1912	rolník	Chomout	22668
Anna roz. Dvořáková	27. 12. 1918	domácnost		22669
Jiří	11. 5. 1941	školák		22670
Josef	3. 4. 1946	dítě		22671
Cervený Josef. OKMZ Frývaldov		1865	Hlinsk	14810
Marie		1878		14811
Cervený Václav. Ustí n. L., Moskevská 38		1902	Rovno	07594
Marie		1913		07595
Irma		1937		07596
Cervený Vladimír. Martinkovice, o. Broumov	14. 5. 1905	rolník	Špákov	21623
Božena	5. 5. 1919	domácnost		21624
Jiří	5. 4. 1944	dítě		21625
Cervinka Emilián. OKMZ Krnov		1905	Hlinsk	17791
Antonína		1913		17792
Emilie		1937		17793
Antonína		1868		17794
Cervinková Emilie. Plánek 51. o. Sternberk		1900	Alex.-Horodyšče	00933
Josef		1930		00934
Cervinská Marie. Velemín 36. o. Litoměřice	29. 5. 1918	domácnost	Mirotín	23412
Cetverík Josef. ČSD Lovosice, o. Litoměřice	27. 11. 1902	výpravčí železnic	Straklov	32812
Růžena	1. 9. 1907	domácnost		32813
Vladimír	27. 11. 1935	školák		32814
Věra	4. 4. 1943	dítě		32815
Ludmila	13. 4. 1945	dítě		32816
Cihák Antonín. OKMZ Meclov o. Horš. Týn	21. 5. 1895	rolník	Ivančice	8483
Anna	3. 5. 1897	domácnost		8484
Václav	8. 12. 1921	rolník		8485
Emilie	19. 1. 1931	domácnost		8486
Alexandr	14. 7. 1933	školák		8487
Vladimír	25. 5. 1935	školák		8488
Ciháková Julie. Meclov 39. o. Horš. Týn	3. 2. 1905	domácnost	Ivančice	17956
Cichanová Lidie r. Pecháčková. OUOP Cheb	15. 5. 1913	domácnost	Zdobnov	7957
Lidie	11. 3. 1941	dítě		09546
Cinka Jan. Frankštát 18. o. Šumperk		1891	Malín	09547
Anna		1906	Zborov	03067
Cinka Josef. Frankštát 163. o. Šumperk		1920		03068
Zajícová Marie		1914	Kostonol	19078
Cinka Vladimír. OUOP Stráž, o. Karl. Vary	2. 5. 1890	úředník		19079
Olga	12. 1. 1906	domácnost		19080
Bořis	25. 2. 1931	školák		19081
Kiselovská Václava	5. 4. 1933	školačka		09787
Cinková Ludmila. OKMZ Zatec		1927	Malín	09788
Tvrzníková Naďa		1920		09789
Tvrzníková Olla		1942	Hlinsk	14759
Cířová Jana. Zeleč 118. o. Zatec	1. 9. 1900	domácnost		14760
Helena	1. 12. 1946	dítě		14617
Cířek Jan. Vel. Losiny. o. Šumperk		1884	Hlinsk	2422
Cířek Jan. Tisa 14. o. Děčín	28. 8. 1923	rolník	Okolek	2423
Olga roz. Husáková	12. 8. 1919	domácnost		22233
Cířek Jan. OKMZ Hojedač. o. Zatec	19. 8. 1897	rolník	Kvasilov	22230
Marie	19. 9. 1902	domácnost		22240
Ludmila	27. 4. 1934	školačka	Olšanka	08769
Cířek Josef. Zábohř. 10. o. Čes. Budějovice	24. 12. 1897	zemědělec		08770
Julie	22. 11. 1897	domácnost		08771
Anatolij	13. 2. 1923	soustružník		08772
Marie	6. 2. 1924	rolnice		08773
Lída	23. 1. 1926	rolnice		08774
Malvína	22. 10. 1929	rolnice		09799
Cířek Pavel. OUOP Dol. J.řetin	8. 8. 1921	šofér	Ivanoviče	06316
Cířek Václav. Brod 32. o. Dvůr Králové	1. 1. 1913	účetní	Okolek	06319
Ludmila	17. 2. 1922	domácnost		06320
Josef	7. 5. 1942	dítě		